

IZ UDRUGA

Izborna skupština društva uzgajatelja malih životinja "Pajdaš" Delnice	2
Jubilej udruge uzgajatelja malih životinja "Kanarinac" Ludbreg	3
Pajdaš na europskoj izložbi u Leipzigu	4
Put u Straubing	6
Doajen hrvatskog golubarstva	7
Dali smo spremni za nove izazove?	9

IZLOŽBE

"Alpe - Adria" međunarodna izložba malih životinja	11
26. međuzupanijska izložba malih životinja "Čepin 2006"	12
Državna izložba Madarskog saveza uzgajivača malih životinja	14
Izložba malih životinja u Nedelišću	15
Udruga uzgajatelja malih životinja - Turopolje - Izložba 2007.	17
55. nacionalna izložba Njemačkog golubarskog saveza (VDT - Schau)	18
Pogled na četvrtu državnu izložbu hrvatskih pasmina golubova	20
1. regionalna, 14. županijska i 22. međugradska izložba malih životinja	21

JESTE LI ZNALI

Povijest izložbi malih životinja - Osijek, 1909. godine	23
---	----

AKTUALNO

25. Europska izložba malih životinja	24
Hrvatski majstori uzgoja	26
Uzlet zimovke na drugo mjesto	18

GOLUBARSTVO

6. specijalizirana izložba strukturnih golubova Hrvatske	29
Čatak šampion	32
Kineska golubarska avantura	34
Maltezeri na izložbi u Branjinom vrhu	37
Novi prijatelj golubar	37
Posjet međimurskim uzgajateljima golubova	38
Specijalka paunaša - Njemačka	39
Grand prix Tuzle osvojio Cogo	39

PERADARSTVO

1. Izložba i vodene peradi hrvatske	40
Patuljasta posavska kukmasta kokoš	41

KUNIĆARSTVO

Hermelin kunić	42
----------------	----

PTIĆARSTVO

Kanarinci boje - Oniksni kanarinci	44
Kos (Turdus merula)	45
Zlatoglava jandaja (Artinga jandaya)	46

OGLASI

Oglas	48
-------	----

Izborna skupština društva uzgajatelja malih životinja «Pajdaš» Delnice

Predsjednik dr. Janko Stipaničić uručuje priznanje novozabranom tajniku društva Miloradu Radovanoviću

Proteklo je još jedno uspješno dvogodišnje razdoblje za naše društvo koje djeluje punih dvadeset i jednu godinu u kojem, slobodno mogu reći, su svi članovi maksimalno dali truda, tako da su zadaci koje smo postavili na zadnjoj skupštini uspješno izvršeni – rekao je u uvodu svog izvješća o dvogodišnjoj aktivnosti delničkog društva predsjednik dr. Janko Stipaničić. Kao najznačajnije događaje u društvu je naveo organizaciju dviju izložbi u prostoru Radničkog doma u Delnicama, koje su prema ocjeni članova i posjetitelja bile uzorno organizirane s bogatim i raznovrsnim eksponatima pa su pobudile velik interes građana. Zahvalio se prijateljima iz društva «Ogulinac» iz Ogulina koji su uložili dosta truda što su unatoč lošim vremenskim uvjetima izložili na izložbi svoje vrijedne eksponate. Pohvalno se izrazio za organizaciju tombole, a dobivena sredstva su za sufinanciranje nabavke hrane malim životinjama

članova društva. Pored naše izložbe, dodao je predsjednik Stipaničić naše je društvo do sada organiziralo svake godine izložbu u Viškovu kraj Rijeke za Matejnu – dan njihove općine čime smo dali doprinos proslavi općine, a time nastojimo pobuditi interes kod štrelja tog kraja za uzgoj malih životinja. Važan problem smo rješili da smo uz pomoć Grada dobili prostor za skladište kojeg su uredili naši članovi s mogućnošću da tu dobijemo i

društveni prostor. U 2005. godini proslavili smo 20 tu obljetnicu našeg postojanja gdje smo organizirali uspješno druženje s članovima drugih udruga uzgajatelja malih životinja iz Hrvatske i Slovenije rekao je predsjednik dr. Janko Stipaničić. Zatim je naveo da su mnogi članovi društva posjetili domaće izložbe, a društvo je organiziralo za članove i njihove porodice te prijatelje posjet europskim izložbama što sve doprinosi stjecanju novih iskustava, nabavke novih životinja i upoznavanju s trendovima međunarodnog uzgoja malih životinja.

U društvu «Pajdaš» djeluje 56 članova sa željom da se društvo omasovi s novim, posebno mlađim članovima. Što se tiče uzgoja malih životinja između dvije skupštine njihov broj se povećao uz nove rase, ali je želja da se u narednom dvogodišnjem razdoblju taj broj poveća. Predsjednik komisije za nabavku novih životinja Branko Pleše je naveo da je u protekle dvije godine kupljeno 43 peradi, 17

Članovi "Pajdaša" na godišnjoj skupštini

kunića te 6 golubova. Smatra da je to malo jer se u posljednje vrijeme osjeća stagnacija u uzgoju zbog poskupljenja hrane, a društvo je imalo želju da besplatno nabavi nekoliko primjeraka malih životinja, ali interesa nije bilo. Jedan od najstarijih članova društva Bogumil Mihelčić je rekao da je društvo «Pajdaš» po svojoj aktivnosti sigurno jedno od najaktivnijih udruga u Gorskom kotaru i predložio da se na izložbe organizirano pozovu učenici Osnovne i Srednje škole gdje bi ih se i na taj način motiviralo za

uzgoj malih životinja.

Skupštini je nazoi o i gradonačelnik Delnice dipl. ing. Marijan Pleše koji je pohvalio rad društva u kojem je i sam bio aktivan član. Rekao je da članovi «Pajdaš» mogu biti ponosni na svoju lijepu aktivnost kojom se uspješno bave i da su uzoran kolektiv i da će Grad Delnice i sredstvima proračuna i dalje pratiti njihovu aktivnost. Skupština je za predsjednika društva ponovo izabrala dr. Janka Stipanića, zahvalila se Stanku Mihelčiću na dosadašnjem

predanom radu na funkciji tajnika, a za novog tajnika je izabran i ing. Milorad Radovanović. Za dugogodišnji uzgoj malih životinja i članstvu u Pajdašu priznanja su primili Marijan Šnajdar, Dragica Abramović i ing. Milorad Radovanović. Za delegata u Hrvatski Savez izabran je dr. Janko Stipanić, a novo predsjedništvo će izraditi program aktivnosti za naredne dvije godine.

Danijel Lončar

Jubilej udruge uzgajatelja malih životinja «Kanarinac» Ludbreg

Povodom svog velikog jubileja 20. godišnjice osnutka udruga je organizirala 18. i 19. studenog 2006. godine svoju 12. međugradsku i 7. županijsku izložbu malih životinja. Na izložbi je bilo izloženo 291 životinja trideset izlagača i to 210 golubova, 28 komada peradi, 46 kunića i 8 ptica. Suci su izloženim životinjama dodijelili 32 šampionske titule, a organizator je povodom svog jubileja još nagradio pet izlagača. Na izložbi su sudjelovali izlagači iz Nedelišća, Donje Dubrave, Kneginca, Koprivnice i naravno iz Ludbrega.

Uručenje prigodnih nagrada zaslужnim članovima

Udruga je za obilježavanje jubileja priredila i mali domjenak na kojem su članovi osnivači gospoda: Franjo Bendelja, Drago Kraus, Josip Makar, Branko Margić Vlado Horvatić, Božo Stančić i Mate Vrbanić dobili prigodne nagrade – satove sa amblemom udruge i zahvalnice. Za cvijeće se pobrinula gospođa Vlasta Đaković a gospođa Barica Dobrin je napisala i pjesmu o pticama koju je prigodno i pročitala te bila nagrađena pljeskom.

Mate Vrbanić

Pomeranski gušan bijeli na izložbi u Ludbregu

Detalj sa izložbe u Ludbregu

Brnski gušan plavi

Članovi udruge uzgajatelja malih životinja "Kanarinac" Ludbreg

Pajdaš na europskoj izložbi u Leipzigu

Zajednički snimak "Pajdaša" u Dresdenu

Nastavljajući tradiciju posjeta europskim izložbama članovi Društva uzgajatelja malih životinja Pajdaš iz Delnica posjetili su i 25. jubilarnu

europsku izložbu malih životinja od 08. do 10. prosinca 2006. god. u njemačkom gradu Leipzigu. U petak 8. prosinca oko 23 sata u noći s autobusne postaje u

Delnicama na dalek put od 1 300 km autobusom turističke putničke agencije A.N.A.B.A.R. iz Rijeke krenulo je 40 članova Pajdaša i 12 članova njihovih obitelji i prijatelja.

Sretni smo se i umorni vratili svojim kućama nakon trodnevнog izuzetno lijepog i atraktivnog izleta. U usporedbi s dosad održanim europskim izložbama koje smo posjetili, ova je bila daleko najkvalitetnija i najmasovnija. Pored raznovrsnosti izloženih primjeraka malih životinja izložba je dala uvid u mogućnost prehrane, bogat izbor potrepština i opreme za male životinje te s

Prostor Leipziške hale gdje je održana izložba

izloženim novinama kao upotreba vitamina, inkubatora i frižidera za male životinje i perad. Oduševio nas je i sam izložbeni prostor koji je obuhvaćao četiri izložbene hale velebnog zdanja poznat mnogima po leipziškim sajmovima.

Izložba je obuhvatila 75 000 izloženih primjeraka malih životinja s više od 10 000 izlagača iz 21 države među kojima je svoje najkvalitetnije izložke: kuniće, golubove, perad i ptice imala i Hrvatska. Na ovoj izložbi po prvi put je održana i prva europska izložba malih životinja za mlade uzgajatelje do 18 godina što se posljednjih godina u Njemačkoj sve više potiče i cjeni.

Odmah moram reći da smo bili impresionirani, osim veličinom i kvalitetom izložbe, i besprijeckornom urednošću njemačkih naselja i gradova gdje smo kroz tri dana prolazili i boravili kao i na potpunoj obradivosti poljoprivrednih zemljišta u toj velikoj zemlji s 80 milijuna stanovnika.

Nakon graničnog prijelaza u Brodu na Kupi, 12 kilometara udaljenog od Delnica, put smo nastavili kroz Sloveniju i Austriju u smjeru Salzburga i Münchenu da bi u jutarnjim satima stigli u

Nürnberg u Njemačku. U tom bavarskom gradu iz 11. stoljeća s oko 500 000 stanovnika poznatom po nürnbergskom procesu posjetili smo dio stare

gradske jezgre i božićni sajam, zatim smo nastavili prema Leipzigu gdje smo se smjestili u privatni hotel National u mjestu Bad Dubenu 30 kilometara udaljenom od Leipziga. Tu smo prenoćili i odmorili se od napornog puta a sutradan smo ujutro oputovali u Leipzig na izložbu.

Visoki uzgojni standard

S članovima smo razgledali izložbu, a s predsjednikom Pajdaša dr. Jankom Stipaničićem posjetili smo i hrvatski izložbeni prostor gdje smo se susreli s tajnikom Hrvatskog saveza udruga uzgajatelja malih životinja gosp. Vladimirom Pavinom koji nam je dao informaciju o samoj izložbi i sudjelovanju naših uzgajivača. Predsjednik dr. Janko Stipaničić o

Detalj sa europske izložbe

Nogometna utakmica bijelih i crnih japanskih svilenih kokoši

samoj izložbi je rekao: Izložbu je bilo vrijedno vidjeti jer smo se mogli upoznati s mnogim novinama kao i visokim standardima u uzgoju malih životinja. Osim toga, kroz tri dana upoznali smo mnoge povijesne i kulturne spomenike kao i način života ovog dijela Njemačke članice Europske unije. Član Pajdaša Medardo Mihalić ističe da su on i supruga izuzetno zadovoljni što su posjetili izložbu i vidjeli raznovrstan i bogat izložbeni prostor s malim životinjama i bar djelomično upoznali život u tri velika njemačka grada, a mnogo su toga mogli saznati i od voditeljice puta Ane Podnar i vodiča kao i razgledom iz autobusa.

Nakon višesatnog razgledavanja izložbe nastavili smo s razgledom grada Leipziga na području Saska s oko 600 000 stanovnika u kojem je živio i radio slavni Johann Sebastian Bach. U Leipzigu smo posjetili i velebni spomenik naciji podignut u spomen na veliku

Dr. Janko Stipaničić na hrvatskom štandu

bitku naroda 1813. god. u kojoj su saveznici pobjedili Napoleona. Trećeg dana putovanja u jutarnjim satima nastavili smo prema gradu Drezdenu na rijeci Labi gdje smo posjetili i znamenitosti staroga grada koji je gotovo u potpunosti srušen bombardiranjem u II svjetskom ratu i uspješno obnovljen. Obišli smo galeriju Zwinger, Palaču, Operu i Frauenkirche. Oko 14 sati

grenuli smo na povratak preko Austrije i Slovenije i u ranim jutarnjim satima sretno stigli kući u Delnice.

Iza nas je ostalo još jedno lijepo iskustvo kroz posjetu izložbi, ali i druženju članova, kao i lijepim utiscima boravka u Njemačkoj. Vozačima Mišelu Ščuki i Zoranu Vukoviću zahvalni smo što su nas sretno vratili u Delnice.

Danijel Lončar

Put u Straubing

Gužva prije otvaranja sajma u Straubingu

Kao i prijašnjih, i ove godine udruge «Florentinac» Čepin i «Belišće» organizirali su odlazak na sajam malih životinja u Straubing. Kako bi sve proteklo u redu i na zadovoljstvo svih putnika, pripreme oko ishodovanja sve potrebne

dokumentacije i ugovaranja prijevoza su tekle mjesecima, a upisna grozница je, zbog velikog broja zainteresiranih, trajala vrlo kratko i već krajem studenog imali smo popunjén autobus sa svih 59 putnika. Organizatori su se i ovaj puta pobrinuli da

putovanje bude zaista ugodno i za sve putnike ponijeli dva pečena praseta i domaćeg kulena, dovoljno domaćeg kruha i naravno nešto pića za dobro raspoloženje. 05. siječnja u 12 sati krenulo se na ovo zanimljivo i dugo iščekivano putovanje. U autobusne «bunkere» spremale su se kutije raznih dimenzija i oblika. Autobus je uz put od Čepina preko Đakovača, Andrijevaca, Slavonskog Broda, Novske pa sve do Zagreba kupio uzgajivače i kretao u smjeru Njemačke u Straubing. Kako je sve pomno isplanirano, na vrijeme se stiglo na sajam u Straubing, gdje je na ulazu u sajamske hale već bilo okupljeno

Sve je spremno za početak trgovine

Gužva je počela

Perad koja je bila ponuđena mnogobrojim kupcima

Svatko je našao nešto za sebe

stotine uzgajivača , kupaca i prodavača koji su čekali otvaranje u 5 sati ujutro. Do pola jedanaest svi putnici su nakon

razgledavanja, kupovine i s novim životinjama zauzeli mjesta u autobusu i moglo se krenuti kući. Zadovoljni izletom,

kupovinom i novim životinjama, uzgajivači već najavljuju posjet Straubingu i sljedeće godine.

Zvonko Sušenka

Doajen hrvatskog golubarstva

Zlatko Menges pored svojih trofeja

MENGES ZLATKO, rođen u Vukovaru 1939. godine gdje i sada živi, uzgaja golubove kako sam kaže od prvog razreda Osnovne škole, dakle **punih 60 godina**.

Zato ga ne treba posebno predstavljati. Malo tko od uzgojivača golubova ne poznaće ili nije čuo za njega i njegove engleske gušane.

Ljubav prema toj

pasmini golubova gaji od desete godine života. Sa njima je prošao mnoge izložbe u svim republikama bivše države, zatim Mađarsku, Austriju, Njemačku, Slovačku, Češku... Vitrine i zidove njegove kuće krase pehari i osvojene diplome.

Koliko bi ih tek bilo, boje reći gdje bi stale da rušioci Vukovara nisu uništili kako kuću, vrijedno jato golubova tako i do tada osvojene diplome, pehare i priznanja.

Kao prognanik, živeći u Vinkovcima, u nostalziji za svojim Vukovarom prihvatio se uzgoja nove pasmine: Vukovarski kokosasti golub.

Na njoj je radio od 1995. godine, a priznata je u Hrvatskoj

Engleski gušani Zlatka Mengesa

Vukovarska golubica

2005. godine. Danas ih uzgaja u pet osnovnih boja (bijela, crna, crvena, žuta, plava i četiri špricane sa navedenim osnovnim).

Nesebično je ovih godina poklanjao navedenu pasminu prijateljima golubarima, pa je nalazimo diljem Hrvatske, a neki primjeri već se nalaze u inozemstvu.

Danas u golubinjaku Menges Zlatka možemo uočiti rad na još jednoj novoj pasmini. Od 2000. godine neumorno radi na stvaranju **VUKOVARSKE GOLUBICE**.

Diljem Hrvatske poznato je Vučedolsko arheološko nalazište, gdje je u

keramici pronađena figura "Vučedolska golubica". Ona je danas simbol nepokorenog Vukovara.

Kada su se okupljali kao prognanici, zatim na svim komemoracijama i skupovima u znak sjećanja na stradale branitelje, posebno biskupi i svećenici spominju golubicu mira i vjera u povratak i obnovu razrušenog grada. To je bio motiv da naš cijenjeni prijatelj i golubar ostvari još jednu želju, a u čega ne treba uopće sumnjati! To je **Vukovarska golubica** kao nova pasmina.

Bit će to bijeli golub, srednje veličine (djeluje robusno kao "Vučedolska golubica") jaka

prsa, na glavi ima kapu srednje veličine, a širina u vrhu 1 – 2 cm. Noge su operjane, dužina pera oko prstiju iznosi 2 – 3 cm i djeluju čarapasto, kosog do strmog stava.

Na kraju što još reći. Zlatko je aktivni član Hrvatske udruge za selekciju i uzgoj sitnih životinja "Vukovar 1995". Pripe Domovinskog rata bilo ih je 120 članova, a sada broje 40. Pred njim se nalaze neki dokumenti i pisani materijali. Skupljam materijale za pisanje monografije o golubarstvu, kuničarstvu i ostalom uzgoju sitnih životinja u Vukovaru, kaže mi upit kakvi su to "papiri".

Monografija treba da opiše 70 godina rada, uzgoja i tradicije u našem gradu i uže okoline. Znaš, kaže mi Zlatko! Nisam ja najstariji član udruge. Najstariji živući uzgajivač i član udruge je 83-godišnji Miroslav Treer dr.veterine, danas nastanjen u Zarebu. Poklonio mi je vrijedne zapise i sjećanja o vukovarskim golubarima sa "Švabskog brda"

Detalj Zlatkove sobe snagradma

pasminama golubova, kunića i živine koja se još tada uzgajala u Vukovaru.

Pri kraju našeg druženja otišli smo u golubinjak da nešto od opisanog snimimo i otmemimo zaboravu. Supruga, prijazna Emica, cijelo vrijeme našeg razgovora tiha i neprekidajući nit našeg razgovora stol je držala pod kontrolom pun raznih delicija. Ima ona puno razumijevanja za Zlatkov hobi i sve što uz to dolazi. Lijepo se slažu, te druženje i boravak u njihovom domu brzo i ugodno prošao.

Đuro Bertić

Vukovarske golubice već ujednačenog izgleda

Da li smo spremni za nove izazove?

Zadarski prevrtac

U prošlom broju upoznao sam čitatelje sa trenutnim kretanjima u uzgoju malih životinja, prvenstveno golubova, na

području Zadra i okolice. Nastojat ću u kratkim crtama dočarati entuzijazam, upornost i volju pojedinca, istinskog zaljubljenika

u golubove. Obilazeći naše golubare u Zadarskoj okolini, i slušajući priče o uzgoju «posebnog» goluba koji se uzgaja u njihovoј sredini, većina njih je neizostavno spominjala jedno ime. Riječ je o gospodinu Ivici Matkoviću iz Zadra, ulica Put Plovanije. Teško je bilo pohvatati sve podatke, Ivica je pričao sav ushićen, za kratko vrijeme zaključujem, istinski ljubitelj uzgoja golubova. Priča, kao i svaka druga kojom se prezentira rad na nekoj pasmini, počinje ranijih godina, točnije 1978.godine. Te je godine Ivica donio jedan par golubova iz Benkovca gdje su uzgajivači držali letače, visokoletače i prevrtače. Golubovi su bili dosta slični bačkim prevrtačima. Ženka je imala kapu (krunu) na glavi, a mužjak je bio bez kape. No početak, kako to obično biva nije bio baš najsretniji. Prilikom jednog od letova sokol je poganjao ženku, izdvojio je iz jata i nije se više vratila. U jatu u

kojem je bilo najviše orijentalnih, bačkih i engleskih tiplera baš je ta ženka jednostavno morala otići. Tako su prvi koraci u stvaranju novog goluba poduzeti zahvaljujući sokolu. Da, doista su čudnovati putevi naši golubarski, jer jednostavno je tako moralno biti. Najveći neprijatelj zadarskih golubara – sokol, postaje ključ u rukama upornog golubara u stvaranju «posebnog» goluba. Ivica je zatim odlučio mužjaka koji je ostao bez ženke pariti sa orientalnom ženkicom. Orijentalna ženka bila je čiste jake crvene boje, širokih jakih prsa, odličnog držanja, bistrog oka i strašno dobrog prevrtanja. I tako je dobivao potomke sa kapom i bez kape. Izlegao je oko 50 mladih golubova koji su dobro letili i po tri sata, dizali se visoko u točku zajedno sa engleskim tiplerima, a kada su vrtili, radili su role koje su doista bile impozantne, duge i neobične. I tako je to išlo, godine su prolazile, a 1985. godine nabavio je duneke koje je počeo «ubacivati» u svoje golubove. Tim križanjem dobio je golubove koje je zatim do danas međusobno križao. Golubove je dijelio svim ljudima koji su željeli uzgajati te golubove pomalo čudnog temperamenta. Tako su golubovi dospjeli u mnoge golubarnike u zadarskoj okolini. Danas osim kod šjora Ive, te zagonetne golubove možemo vidjeti kod Mate Šimunovića, Zvonka Gregova, Milana Baričevića, Pavla Zubaka, Petra Jelače i Miroslava Jurjevića-Adžića.

«Imam kamikaze», kaže Ivo. Trideset godina rada u srodstvu, i rezultat je golub fenotipski nedorečen, dakle eksterijerno nedotjeran. Na temelju malog broja viđenih primjeraka još uvijek se ne može govoriti o

preporučenom radnom standardu. Golub se u kratko može opisati kao golub srednje veličine, vodoravno nošenog repa čija gornja linija prati liniju leđa. Oči su tamne boje (kod prvih primjeraka biserne), a obočnice jednostrukе i blijede. Kljun je srednje dužine, u korijenu širok i snažan, svijetao. Vrat je srednje dužine u skladu sa tijelom u odnosu na prsa lagano zabačen. Prsa široka, izbačena prema napred, zaobljena. Leđa široka, srednje duga, lagano padajuća. Krila su duga i snažna, na repu nošena, nešto kraća od dužine repa, jasno vidljiva i naglašena sa prednje strane. Rep srednje dug, sačinjen od 12-14 pera, elegantan slijedi liniju leđa. Noge srednje duge, neoperjale, boje mesa, nokti kratki svjetle boje. Perje dugačko, čvrsto, široko i sjajno. Za sada nisu definirane boje i crteži. Ukratko upravo ovako sam video goluba kojeg su mi prezentirali uzgajatelji iz Zadra, a za prijedlog radnog standarda treba više jedinki ujednačenog izgleda kako bi se ozbiljnije moglo pristupiti izradi smjernica za daljnji uzgoj. Na mojoj žalost ili na sreću domaćih uzgajatelja uspio sam vidjeti samo mali dio onog drugog dijela priče. Dijela koji je u početku stvaranja sadašnjeg goluba veselio uzgajatelje. Priča I. Matković kako su golubovi spretni letači, lete od 500 do 600 metara u vis, a pojedini i 700 do 800 metara. Sa tih visina kreću u rolu koja je neprekinuta. Na žalost velika većina ne lete dugo «kad ih uhvati ludilo» rolu puste do kraja tom brzinom da udare u krov i tako uglavnom ne prežive. Oni bolje sreće udare u zemlju u vrtu i poslije par sati, ako ih ništa ne uhvati, vrate se u golubarnik. Zbog toga ih Ivica naziva «razbijajućima». Radio je kroz godine selekciju na način da je

«kamikaze» dijelio, dakle odstranjivao iz matičnog jata. U bolja vremena kada je imao više golubova i manje štete od sokolova znao je dizati u zrak po 17 komada odjednom zajedno sa tiplerima. Znalo se dogoditi da su svi «popadali» (srolali do zemlje, a rijetki preživjeli). U jatu u podmlatku svake se godine znalo naći po šest ili sedam «kamikaza», koje je dijelio kako bi smanjio smrtnost kod letova. Golubovi prevrću na različite načine, u vreteno, na rep, na krilo, u krug, ali kada krenu na leđa rijetki prežive let. Oni koji prežive prevrtanje na leđa moraju se zatvoriti u golubarnik bez daljnog puštanja, jer gotovo sigurno sljedeći let (prevrtanje) ne prežive. I doista sam imao priliku vidjeti crvenu ženku kod Zrinka Ceronje. Golub je poletio, bačen iz ruke, digao se oko pet-šest metara u vis i napravio neprekinutu rolu udarivši svom težinom u krov pokraj terase sa koje je bačen. Zatim je pao u vrt, na sreću ostao živ i još uspio pozirati za naš časopis. U svakom slučaju sve pohvale za dosadašnji uloženi trud, a potpuni uspjeh sigurno neće izostati ukoliko se veći broj uzgajatelja uključi u rad na stvaranju goluba koji je još osamdesetih godina prošlog stoljeća nastajao u golubarnicima Ivice Matkovića. Bilten Hrvatskog saveza pravo je mjesto za objavljivanje ovakvih i sličnih tekstova, no draže bi nam bilo da nam Ive sam u izvornom obliku opiše kako su prolazile te godine stvaranja. Jedna od izreka nas upozorava da sve što nije zapisano, često ishlapi, kao da se nije niti dogodilo, zato otmimo djela zaboravu i podjelimo radosti vlastitog uspjeha sa našim čitateljima.

Željko Šerepac

«Alpe – Adria» međunarodna izložba malih životinja

Slovenija, Celje 27. – 29. listopad 2006. god.

Branko Lončar, Vladimir Pavin i Željko Šerepac na izložbi Alpe-Adria

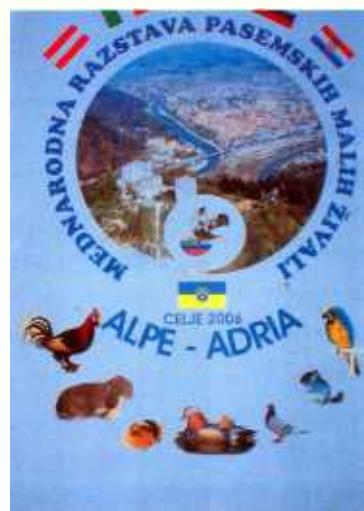
Prva izložba protekle izložbene sezone i k tome još i međunarodna, na kojoj su sudjelovali uzgajatelji iz Austrije, Italije, Hrvatske i Slovenije održana je u Celju. U ime Hrvatskog saveza na izložbi je sudjelovalo Društvo uzgajatelja malih životinja «Fauna» iz Ivance. Udruga iz Ivance je dostoјno predstavila Hrvatski savez izloživši 23 kunića različitih pasmina, a vrijedno spomena je da su sva grla bila visoko ocjenjena što znači da su

životinje visoke kvalitete. Na izložbi je sudjelovalo 122 izlagača kunića s izloženih 855 životinja iz gore spomenutih četiriju država te 41 izlagač golubova s 391 golubom, 4 izlagača zamoraca s 45 životinja i 6 izlagača ptica s 50 izloženih ptica samo iz Slovenije.

Što se tiče 23 kunića hrvatskih izlagača njih su izložili: A. Basarić, S. Pozder, D. Šoštar, Z. Hud, J. Mendaš, B. Dukarić i S. Novosel, dok je tajnik društva «Faune» iz Ivance B. Lončar bio u

ulozi vođe puta zadužen za prijevoz životinja na izložbu. Izložbu su u nedjelju posjetili i dužnosnici Hrvatskog saveza: predsjednik Ž. Šerepac, tajnik V. Pavin, dopredsjednik J. Toplak te nekolicina članova društva iz Zaboka, Donje Dubrave, Delnica i Osijeka.

Tijekom razgledavanja izloženih životinja, svi oni koji su pristigli iz Hrvatske međusobno su izmijenili poneko iskustvo, a i usput si odabrali po koje grlo koje su kupili. Dužnosnici Hrvatskog saveza su nakon razgledavanja

Plakat izložbe

Slovenački bjeloglavci golub

Izložbena hala

izložbe održali i kratki sastanak s predstavnicima Slovenskog saveza. Domaćini su izrazili veliko zadovoljstvo što su hrvatski izlagači sudjelovali na ovoj izložbi i dogovorili buduću suradnju u organizaciji izložbe «Alpe – Adria» sa željom da i Hrvatski savez bude uskoro

domaćin ove izložbe.

Izlagači kunića i ocjene njihovih životinja: Boris Dukarić – belgijski orijaš – sivi : 0:1-95, 1:0 – 94, 0:1- N.O., Josip Mendaš – 1:0 – 95, 1:0- 92,5, Stanko Pozder – 0:1 – 92,5, 1:0 – 94, 0:1 N.O, Drago Šoštarić – belgijski 0:1 – 93, Adolf Basarić – belgijski

oriaš bijeli – 1:0 – 94,5, 0:1 - 92,5, 0:1 – 94,5, 0:1 – 95,5, Drago Šoštarić – 0:1 92,5, Zlatko Huđ – bečki plavi 1:0 – 94, 0:1 – 95, 1:0 - 94, 1:0 – 94, burgundski kunić- 0:1- N.O., 0:1- N.O., Stjepan Novosel – hrvatski veliki bijelo opaljeni – 1:0 – 94,5, 0:1 95.

Branko Lončar

Kunići na izložbi

Slovenački bjeloglavci

26. međupanijska izložba malih životinja «Čepin 2006» Čepinski Martinci 17. – 19 studeni 2006. god.

Udruga za uzgoj malih životinja "Florentinac" Čepin i ove godine je organizirala izložbu malih životinja. Izložba se održala u izložbenom prostoru u Čepinskim Martincima. Obzirom da općina Čepin u svom sastavu ima četiri naselja u bližoj okolici i sljedeće će godine pokušati izložbu, a zbog popularizacije uzgoja, održati u jednom od čepinskih naselja.

Ove godine je na izložbi sudjelovalo 80 izlagača iz pet županija, što zaista raduje, a posebno veseli povratak virovitičkih izlagača. Izlagači su izložili oko 500 životinja što je izazvalo iznenadenje kod posjetitelja. Nažalost, zbog nedostatka prostora morali smo i odbiti jedan broj prijava, te se ovom prigodom ispričavamo svima koji su htjeli izlagati na

Holandska bjeloglava kokoš

našoj izložbi, a zbog problema s prostorom nismo ih mogli primiti. Najveće veselje priredili smo djeci iz osnovne škole u Čepinskim Martincima koji su

imali prigodu prvi puta vidjeti jednu ovaku izložbu, a organizator im je i darovao nekoliko primjeraka životinja kao uspomenu na ovaj dan.

Najbrojniji na izložbi su bili kao i obično golubovi, njih 270, peradi je bilo 112 komada što je zaista impozantan broj, bilo je izloženo i 109 ptica i 40 kunića.

Šampionske titule kod golubova osvojili su: Đuro Obradović za florentinera plavog, Mario Hozlinger za florentinera plavog, Mario Opačak za florentinera crnog, Josip Šimunović za kinga, Dražen Podnar za listonošu, Tin Gardilo za listonošu, Boško Bekić za maltezera, Boris Švitek za kovrčavog goluba, Dane Bakarić za engleskog gušana, Ivica Erceg za pomeranskog gušana, Željko Šerepac za paunaša, Vladimir Pavlin za kineskog goluba, Davor Vuković za svrakastog prevrtača i Ivica Farkaš za orijentalnog prevrtača.

Kod kunića titule šampiona dobili su: Nenad Kovač za orijaša, Milan Bošnjak za orijaškog šarca, Ivan Varazdić za novozelandskog, Branko Musić za zecolikog i Rudolf Marguš za činčilu.

Titule šampiona kod peradi osvojili su: Vilim Lekšan za orpingtona, Valentin Pavlović za fenixa, Milan Bošnjak za plimutrock, Kazimir Vijević za holandsku patuljastu, Vedran Bučević za bantama, Jozo Tadić za šaboa.

Šampioni kod ptica bili su Radmila Bartolović – zeba, Antun Hanjec – kanarinac, Vlatko Kralj – kanarinac, Siniša Farkaš – nimfa, Zdenko Kovač – rozenkolis, Stjepan Horvat – tigrica, Darko Župan – golubić, Josip Sporiš – grlica.

Zahvaljujem svim izlagačima i posjetiteljima s vjerom da ćemo se sresti i sljedeće godine u Čepinu u još većem broju.

Zvonko Sušenka

Zlatni fazan

Patke na izložbi

Detalj sa izloženim pticama

Kvočka i pilići

Državna izložba Mađarskog saveza uzgajivača malih životinja Dabaš, prosinac 2006. god.

Izložba je održana u već ustaljenom terminu, drugi puta za redom u Dabašu, gradiću nadomak Budimpešte. Na izložbi su bili izloženi samo golubovi, a izložba peradi se već par godina održava na drugoj lokaciji i u drugom terminu. U katalog je upisano 2 605 golubova i 10 volijera, a eksponate je izložilo

320 izlagača. Izložbu je ocjenjivalo 55 sudaca ocjenjivača. Imajući na umu stoljetnu tradiciju uzgoja golubova u Mađarskoj to i nije puno. U razgovoru s predsjednikom mađarskog saveza gosp. Uhrner Antalom saznao sam da je ova izložba u stvari generalna proba za slijedeću

jubilarnu 125. godišnju izložbu Saveza koja će se održati 15 i 16. prosinca 2007. godine, najvjerojatnije u Dabašu. Predsjednik Uhrner poziva i očekuje kolekciju hrvatskih pasmina golubova najuspješnijih uzgajivača na obilježavanju 125. godišnjice Mađarskog saveza.
Miroslav Srebro-Silver

Predsjednik mađarskog saveza
Uhrner Antal otvara izložbu

Francuski mondren bijeli -0:1

Budimpeštanski visokoletači

Pogled na izložbenu halu

Jato debrecinskih prevrtača

Svileni paunash - almond

IZLOŽBA MALIH ŽIVOTINJA U NEDELIŠĆU

Izložbena dvorana u Nedelišću

Trideset godina, redovito se održavaju izložbe malih životinja u Nedelišću. Tako je bilo 30. i 31. prosinca, 2006. Godine, gdje je udruga uzgajivača malih životinja iz Nedelišća organizirala 24. županijsku i 32. međudruštvenu izložbu malih životinja „NEDELIŠĆE 2006“. Posebnost ove izložbe bila je 1. Izložba fazana i vodene peradi Hrvatske uz sudjelovanje članova Kluba uzgajatelja fazana i vodene peradi Hrvatske. Izložba se održala u sportskoj dovrani osnovne škole u Nedelišću, a bilo je izloženo 874 komada životinja i to 478 golubova, 86 kunića, 98 ptica, 98 peradi (velike i patuljaste) i 114 fazana i vodene peradi, a izlagalo je 90 izlagača iz čitave Hrvatske. U dva dana koliko je trajala izložba posjetilo ju je oko tisućupetsto posjetitelja, a posebno su djeca uživala u razgledavanju životinja. U nedjelju, tradicionalno se održao sajam životinja ispred dvorane, a prodavača i kupaca bilo je iz svih krajeva Hrvatske.

Šampionske nagrade, golubove, kuniće, perad i fazane izradio je dugogodišnji aktivni član udruge, likovni umjetnik Robert Wrana. Šampiona je bilo puno, a nagrade

su osvojili sljedeći uzgajivači:

Golubovi:

Mađarski divovski golub: Čretni Josip (Lepoglava); Monden: Basarić Adolf (Lepoglava), Pintarić Franjo (Ivanovec); Teksan: Baranić Antun (Mačkovec); Međimurska lastavica: Međimurec Ivica (Donja Dubrava); Lahora: Topličanec Dražen (Totovec); Štraser: Janković Josip (Nedelišće); Kariger: Kovačić Alen (Petrijanec); Indijaner: Frančić Danijel (Mala Subotica), Berdin Valent (Miklavec); Florentiner: Bendeković Josip

(Gornji Hraščan); King: Pintarić Franjo (Ivanovec), Košak Robert (Hodošan), Grđan Zdravko (Tužno), Vostrel Večeslav (Virovitica), Mavrek Zlatko (Čakovec); Njemački mondenezer: Zadravec Slavko (Nedelišće); Pomeranski gušan: Berdin Valent (Miklavec), Zadravec Đuro (Donji Zebanec); Norvić gušan: Čeki Zoran (Gornji Kraljevec); Engleski veliki gušan: Muršić Nenad (Nedeliće), Ciceli Renato (Dekanovec), Šoltić Ivan (Ivanovec), Zamudić Marijan (Sračinec) Pintarić Stjepan (Dekanovec); Steleški gušan: Frančić Danijel (Mala Subotica); Engleski patuljasti gušan: Frančić Danijel (Mala Subotica); Brnski gušan: Vlahek Zvonko (Donji Hraščan), Palfi Miljenko (Palavec); Južnonjemački štitasti golub: Jalušić Vlado (Novo Selo Rok); Altenburški bubenjar: Bašek Ivan (Podturen); Staronizozemski kapuciner: Hranitelj Želimir (Nedelišće); Periker: Strahija Damir (Turčišće); Paunaš: Šerepac Željko (Virovitica); Kineski golub: Vlahek Zvonko (Donji Hraščan); Santineta:

Lahora Dražena Topličanca

Štefulj Franjo (Nedelišće), Perko Željko (Sv. Ivan Zelina); Budimpeštanski visokoletač: Sekačić Juraj (Jurketinec), Štefan Ivan (Prelog); Budimpeštanski ogledalasti: Barković Magdalena (Virovitica); Orijentalni prevrtač: Mesarić Srećko (Mali Mihaljevec); Volga prevrtač: Zadravec Slavko (Nedelišće); Birmingenski prevrtač: Bunić Miroslav (Poljana Biškupečka); Sisački prevrtač: Briški Josip (Sv. Helena); Zagrebački prevrtač: Briški Josip (Sv. Helena); Bački prevrtač: Čižmak Dražen (Podravska Selnica); Listonoša: Novoselec Josip (Beretinec); Kunići:

Orijaš sivi: Lončar Branko (Ivanec), Ledinko Franjo (Podravska Selnica), Mavrin Stjepan (Gardinovec); Orijaš bijeli: Basarić Adolf (Lepoglava), Herman Mihael (Donji Vidovec); Ovnoliki kunić: Baksa Vera (Gardinovec), Mavrin Mladen (Gardinovec); Velika činčila: Mavrek Zlatko (Čakovec); Hrvatski velikobijeloopaljeni kunić: Zvošec Bojan (Kotoriba); Novozelandski bijeli kunić: Jurišić Dražen (Đelekovec); Novozelandski crveni kunić: Čugalj Zoran (Ivanovec); Tirinski kunić: Basarić Milan (Lepoglava);

Ptice:

Mala aleksandra: Kamenar Siniša (Mačkovec); Rozela: Goričanec Željko (Mala Subotica); Nimfa: Krištofić Petar (Ivanovec); Fišer: Goričanec Željko (Mala Subotica); Papiga tigrica: Ferenc Dražen (Ivanec), Krušelj Antonio (Cirkovljani); Kanarinac Sj. Kovrdavi: Golubić Dragutin (Vratislavinec); Australska zeba: Kofjač Ivan (Čakovec); Nubijska grlica: Kovačić Alen (Petrijanec); Perad:

Bramma: Šavora Josip (Orehovica); Njuhemšir: Mesarić

Srećko (Mali Mihaljevec); Amrok: Pintarić Ivan (Nedelišće); Posavska kukmasta kokoš: Šotlić Ivica (Čakovec); Hrvatica: Golubić Đuro (Kotoriba); Međimurska kokoš:

Zvonar Alojzije (Donja Dubrava); Svilena kokoš: Mulac Vlado (Vularija); Bantam: Laketa Mario (Koprivnički Bregi); Sebrajt: Štefan Ivan (Prelog); IVICA ŠOLTIĆ

Ovnoliki kunić Mladena Mavrina

Svilena kokoš

O tac i sin Mavrin pored svojih kunića

UDRUGA UZGAJATELJA MALIH ŽIVOTINJA – TUROPOLJE - IZLOŽBA 2007.

Šampion izložbe bijeli paunaš Zdenka Glavaša

Udruga uzgajatelja malih životinja – Turopolje, organizarala je od 05. - 07.01.2007 god., u dvorani OŠ Jurja Habdelića, Školska ulica br. 1, u Velikoj Gorici svoju 3. Međužupanijsku izložbu malih životinja (golubova, kunića i ukrasne peradi). Na izložbi je prezentiran uzgoj malih životinja članova udruge, kao i uzgajivača iz okolnih udruga kao što su Zagreb, Trešnjavka, Sisak, Karlovac i Zabok. Ove godine su po prvi puta na našoj izložbi sudjelovali i uzgajivači iz udruge Solin i to s 40-tak golubova, te im se i ovim putem zahvaljujemo na dolasku.

Na izložbi je sudjelovalo 56 izlagачa sa ukupno 522 eksponata od kojih je 410 goluba u 35 pasmina, 84 peradi u 16 pasmina, 28 kunića u 5 pasmina. Ove godine smo za ptice imali samo revijalnu izložbu naših članova, te su isti izložili 30-tak kanarinaca i papiga. Također je, od strane jednog našeg člana,

prikazano nekoliko egzotičnih guštera i zmija, a što je bilo vrlo interesantno osobito za mlađe posjetitelje.

Dodjeljeno je 58 Šampionskih titula, a što iznosi u prosjeku jedan šampion na 9 eksponata. Od strane organizatora su dodjeljene i Šampionske titule u kategoriji Šampion golubova, peradi i kunića, te nagrada Šampion izložbe. Nagrada

Šampion izložbe je na osnovu mišljenja sudaca dodjeljena bijelom paunašu uzgajivača Zdenka Glavaša iz Velike Gorice, a za isto je dobio veliki prelazni pehar sa ugraviranim imenom uzgajivača. Titula Šampion kunića dodjeljena je Belgijском oriješu uzgajivača Stjepana Galovića iz Mičevca, a titula Šampion peradi žutoj koki Orpington uzgajivača Ivana Tunukovića iz Zagreba.

Ove godine je na izložbi bilo izloženo po 50-tak komada Engleskih gušana, Paunaša, Listonoša i Zagrebačkih prevrtača, pa je u tim kategorijama bila najjača konkurenčija. Kvaliteta izloženih eksponata u većini kategorija, bila je izuzetno visoka ove godine, osobito Listonoša i Paunaša, a što nije mišljenje samo organizatora već i samih uzgajivača koji su posjetili izložbu kao i sudaca koji su sudili na izložbi. Ova činjenica nas osobito raduje jer pokazuje da uzgoj ipak napreduje i da uzgajivači žele pokazati svoje najbolje eksponate, te da će isto povećati natjecateljski duh izložbi koji je u zadnje vrijeme,

Izložbena hala u Velikoj Gorici

Engleski gušani na izložbi

Izložena perad

mišljenja smo, pomalo stagnirao. Ova izložba, u odnosu na prošlu, nije bila ništa veća ali je bila raznovrsnija s eksponatima i bila je puno bolja po kvaliteti eksponata. Isto tako je posjećenost izložbe, bilo od strane građana grada Velike Gorice i okoline, bilo od strane uzgajivača malih životinja koji su u nedjelju došli na izložbu ili prodavali vani svoje životinje, bila puno veća u odnosu na prošlu

godinu, te je i to jedan pokazatelj uspješnosti izložbe.

Ovim putem zahvaljujemo svim izlagačima na sudjelovanju na našoj izložbi, što su izložili svoje najkvalitetnije primjerke, aku su bili zadovoljni da potaknu i ostale uzgajivače da nas posjetе na našoj slijedećoj izložbi. A ako imaju primjedbi na organizaciju izložbe ili na bilo koji drugi segment koji im se nije svidio, da nam ne zamijeraju, da

nas o tome obavijeste, kako bi ubuduće to popravili i iduću izložbu još bolje organizirali.

Zahvaljujemo se svim sponzorima, kao i Udrži uzgajatelja malih životinja Zabok 2000 koji su nam i ove godine posudili izložbeni inventar, posjetiteljima i ostalim koji su na bilo koji način pomogli i doprinijeli uspjehu izložbe.

Vidimo se iduće godine.

Zdravko Marinčević

55. nacionalna izložba Njemačkog golubarskog saveza (VDT – Schau) Nürnberg, 24. – 26. studeni 2006. godine

Detalj sa izložbe u Nürnbergu

Samo dva tjedna prije Europske izložbe u Leipzigu, u Nürnbergu je održana 55. nacionalna izložba

golubova na kojoj je bilo izloženo gotovo 35 000 golubova 3 300 izlagača . U sklopu izložbe

održano je niz specijalki za pojedine pasmine, a posebno treba istaknuti specijalku njemačkih izložbenih golubova kojih je bilo 2 800 komada, kao i specijalku štrasera sa 2 200 golubova, te 900 američkih izložbenih golubova. Ono što je nas iz Hrvatske nagnalo da posjetimo izložbu je specijalka paunaša koja je bila organizirana u sklopu izložbe, a povodom stogodišnjice utemeljenja specijalnog kluba uzgajatelja paunaša Njemačke. Na izložbi je bilo izloženo 600 paunaša u svim bojama, svih poznatih uzgajatelja iz Njemačke, a glavnu šampionsku nagradu, figuru u prirodnoj veličini «zlatnog

Paunaši u raznim bojama

Staronjemački gušan

Jato plavih paunaša

Pomeranski gušan

paunaša» osvojio je, našim uzgajateljima paunaša dobro poznati, gosp. Franz Huber. Izložbu su posjetili brojni uzgajatelji iz čitave Europe, Amerike i Kanade. Takove izložbe, s tolikim brojem eksponata i toliko pratećih sadržaja i događanja mogu se vidjeti samo u Njemačkoj. Posebno bih istakao, što će naše čitatelje i uzgajatelje sigurno zanimati, specijalku sisačkih prevrtića koju je organizirao Njemački specijalni klub uzgajatelja sisačkih prevrtića i kojih je bilo izloženo gotovo 100 komada u svim bojama. Više nego kod nas na našim najvećim

izložbama. Naravno da se samo izlaganjem u najoštrijoj konkurenciji može unaprediti uzgoj i pasmina. I nema prigovora i nezadovoljstva ocjenama, sucima se vjeruje i njih se uvažava. Oni su ti koji usmjeravaju uzgoj i razvoj pasmine. I rezultati sigurno neće izostati. Kod nas je situacija ponešto drugačija, većina uzgajatelja smatra da ima vrhunske golubove, a da suci nemaju pojma, da su njihovi golubovi oštećeni, da su suci nepravedni, da ocjenjuju izlagače, a ne golubove itd. Uglavnom zadovoljni su samo ako imaju «Šampione» i kad

dobiju pehar, a ne vide činjenicu da im golubovi u stvari i nisu neka «klasa», nego u devedeset posto slučajeva jedva osrednji primjeri svoje pasmine i da ne vrijede ni toliko koliko su dobili. Da i ne govorimo o pripremljenosti samih životinja za izložbe koje gotovo da i nema kod nas. Stoga valja češće odlaziti na atraktivne izložbe, uspoređivati izložene životinje u svim elementima sa vlastitim, kritički, u interesu napretka pasmine koju uzgajamo, uspoređivati životinje bez obzira čije su i odati priznanje najboljim ako i nisu naše.

Vladimir Pavin

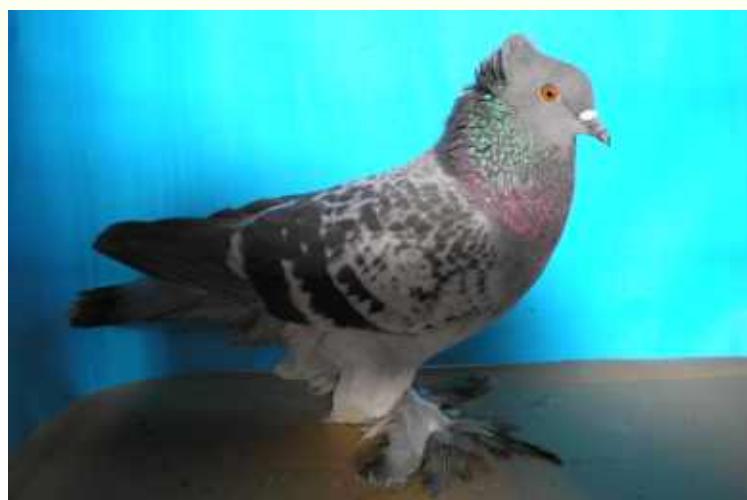
Pogled na četvrtu državnu izložbu hrvatskih pasmina golubova.

Na izložbi je bilo prikazano 154 goluba u tri pasmine. Žalosno je da se pasmine kao što su Sisački i Brodski preverač nisu prikazale, a da i ne govorimo o drugim pasminama. Na izložbu su došli i izlagači iz Dalmacije da ponosno prikažu svoje golubove.

Međimurska lastavica bila je zastupljena sa 80 golubova, a održan je i kup međimurske lastavice za 2006. godinu. Da bi titula pobjednika kupa za 2006. i hrvatskog prvaka za 2006. imala jednaku vrijednost domaćin i prijedsjednik odbora za hrvatske pasmine odlučili su da pobjednik kupa bude mlađi golub sa prikazanim najvećim napredkom u uzgoju boje i crteža, a i visoke kvalitete, a hrvatski prvak pasmine je najkvalitetnije grlo bez obzira na starost goluba. Osvajač kupa za 2006. god. je Đuro Zvošec sa crveno srebrasto prslučastom lastavicom sa 96 bodova. Crveno srebrasto prslučasta boja i crtež su najveći napredak koji se uspio napraviti u ovoj godini, bez obzira na nešto slabiju kapu taj golub u cijelini je lijep i poseban u uzguju međimurske lastavice. Međimurska lastavica u bijeloj boji izlagača Zorana Dimetrijevića osvaja šampionsku titulu sa golubom lijepog stava, dobre strukture, kape, s malom željeom bolje operjanih nogu. U crno repoj ocrtanosti boje golub Zorana Dimetrijevića osvaja odličnu ocjenu ali zbog nedostatka konkurenčije ne osvaja i titulu. U crtežu prskane međimurske lastavice Ivica Medimurec osvaja titulu šampiona kao i u tigrasto crvenoj boji sa 96 bodova. U plavoj boji vrhunske međimurske lastavice prikazao je Vladimir Čižmešija,

Međimurska lastavica - crna

Međimurska lastavica - plavokovana

Međimurska lastavica - plava

Dalmatinska zimovka - bakrena crnokrila

Zagrebački prevrtač bijeli

kod mužjaka sa 96 bodova i također ženke sa 96 bodova s malom željom za intezivnijom bojom, ali nažalost bez konkurenkcije i bez titule. U crnoj boji jaka konkurenca kvalitetnih golubova. Golub Đure Zvošeca s 96 bodova je imao otvorenija leđa, a golub Vladimira Čižmešije, može se reći, gotovo idealan, sa željom bolje operjanih nogu, tako da osvaja titulu šampiona u boji.

Najveća konkurenca i kvaliteta je bila u plavo kovanoj boji. Ženka Vladimira Čižmešije sa malom željom zatvorenijih leđa osvaja 96 bodova, a ženka Ivica Međimurec, zamalo idealna sa prednostima u veličini i obliku tijela, držanju, boji, glavi-kapi, kljunu i operjanosti nogu osvaja titulu hrvatskog prvaka pasmine za 2006. godinu sa 97 bodova.

Zagrebačkih prevrtača bilo je

prikazano 40 golubova u jako konkurenčiji. Titulu hrvatski prvak osvaja bijeli golub malog tijela, skladnih proporcija, niskih nogu, složenog repa, bogate kape sa rozetama i ocjenom 96 bodova uzgavljajuća Antuna Farkaša. U žutoj boji najveća ocjena 95 bodova uzgavljajuća Zdravka Marinčević. U crvenoj boji mužjak nizak, proporcionalne veličine, dobre boje, kape i repa, samo s malom željom u poboljšanju strukture, osvaja šampionsku titulu. Plava boja bez konkurenčije i mlada ženka sa 96 bodova Zdravka Marinčevića. U crnoj boji je bila najjača konkurenca, a šampionsku titulu osvaja golub Ivana Marinov sa 96 bodova. Lijep kratak, dobre kape, položaja repa, čvrstog perja i dobre boje sa malom željom nižeg stava. U prskanom crtežu najbolja je golubica Antuna Farkaša, ali je

bez konkurenčije. Dalmatinskih zimovki bilo je 35 u dvije osnovne boje :bakrena i zlatna. Kod bakreno crnokrilih šampionsku titulu osvaja Jakov Matenda sa dva goluba, mladim i starim, sa po 95 bodova. Golubovi su pokazivali ravnomjernu bakrenu boju visokog sjaja i laka. Na crnoj podlozi zeleni sjaj dao je punu vrijednost grla. Kod zlatnih crnokrilih, šampionsku titulu osvaja Ivo Poljak sa po 95 bodova s malom željom više zelenog sjaja na krilima. Prikazana je bila i zlatna plavokrila, ali slabije u kvalitetu. Svi golubovi dalmatinske zimovke su imali dobru figuru i kapu, a poželjno je ujednačiti boju očiju i kljuna kao i ravnomjernost boje cijelog tijela.

Toplak Julije

1. regionalna, 14. županijska i 22. međugradska izložba malih životinja Ivanec 6. i 7. siječnja 2007. god.

Hol srednje škole Ivana bio je tih dana pretijesan za sve posjetitelje koji su pristigli iz svih krajeva sjeverozapadne Hrvatske i susjedne Slovenije. Njih oko 2500 moglo je uživati razgledavajući izložbene eksponate 57 izlagачa. Svojim ljubimcima predstavili su se

uzgajatelji iz Krapinsko zagorske, Međimurske i Varaždinske županije. Na izložbi je prikazano 254 goluba, 82 kunića, 59 ukrasnih ptica i 50 peradi. Izložene eksponate ocjenjivali su suci Hrvatskog saveza, njih sedmorica i po pravilniku dodijelili 49 šampionskih titula:

25 kod golubova, 12 kod kunića 6 kod ptica i 6 kod peradi. Društvo «Fauna» je pored sudaca dodijelilo još 17 nagrada Udruge izlagačima čije su životinje bile odlično ocjenjene, a po kvaliteti su bile do šampiona. Ivanečki izlagači ne kriju zadovoljstvo jer su osvojili čak 27 šampionskih

titula od čega najviše kod kunića za koje su strani posjetitelji kazali da su najkvalitetniji u Hrvatskoj. U izložbenom prostoru je bio postavljen etno kutak «Ivonjskog dedeka» s plodovima prirode, a atrakcija izložbe bila je šestomjesecna sibirска tigrica «Meri» iz privatnog zoološkog vrta Z. Budina iz Križevaca.

Izložba je održana pod pokroviteljstvom Grada Ivance, supokrovitelj je bila Turistička zajednica, a dijamantni sponzori bili su Zagrebačka banka d.d. – UniCredit Group. Županijsko poglavarstvo, Cesta d.d. – Varaždin, DPG i NO «Lompuš»- Radovan, Kartonaža - Ivanec i ZOO Centar – Varaždin.

Ovu lijepu manifestaciju koja je prva u nizu događanja podno planine Ivančice u tijeku godine otvorio je gradonačelnik Milorad Batinić, a na svečanosti svirali su Lompuši iz Radovana.

Izložbu su medijski pokrili : radi Ivanec, radio «Max» i radio «Megaton. Bilo je tu prisutno i drugih sponzora zato svima spomenutima i onima koji to nisu od srca svih članova organizatora velika hvala.

Branko Lončar

Izložbena hala u Ivancu

Izložbeni prostor kod kunića bio je pun posjetitelja

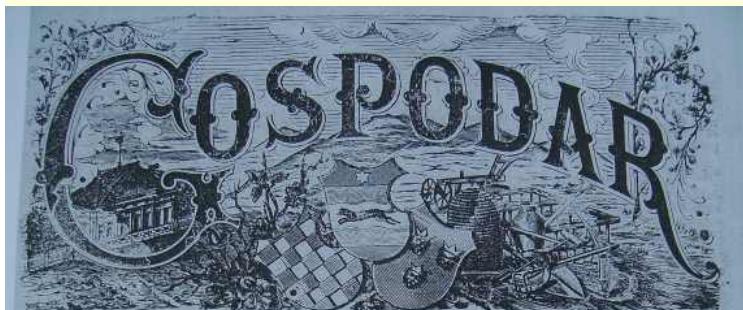

Ž. Šoštar pokazuje svog šampiona mađarskog domaćeg goluba

Članovi "Faune" komentiraju kvalitetu golubova

POVIJEST IZLOŽBI MALIH ŽIVOTINJA OSIJEK 1909 GODINE

ORGAN HRV.-SLAV. GOSPODARSKOG DRUŠTVA KAO SREDIŠNJE ZADRUGE U OSIJEKU.

Iz svih mješćana jedanput na cijelom arku (8 str.). Svi članovi u ulici, osim podupirajućih II razreda dohivaju ovaj list badava. Tako isto i srodašnje škole, koje to napose zamoče.

Inače mu se godišnja preplata 3 kruna. Oglaš. se primaru se plaća za svaki redak tiskani putem pismenim to m. Za inače tiskane oglaš. prama veličina prostora.

Broj 9.

U OSIJEKU, za mjesec rujan 1911.

God. XXXV.

IZLOŽBA

peradi, golubova, kunića i jaja te potrebitina za peradstvo u Osijeku 31. listopada, 1., 2. i 3. stud. 1911.

Poziv.

Peradarski osječki Hrv. slav. slavonskoga gospodarskoga društva k. s. z. u. Osijeku priređuje na dane 31. listopada, 1., 2. i 3. stud. 1911.

Naslovica časopisa iz 1911. godine

Povijesni izvori navode da se i 1909. godine u Osijeku održala još jedna Izložba peradi, golubova i kunića. Te davne 1909. godine DA ali kako sada stvari stoje ove 2007.godine po svemu sudeći NE dali je tome krivac nedostatak izložbenog prostora ili nedovoljna angažiranost čelnih ljudi udruge ne znam ali u svakom slučaju nije u skladu sa dugom tradicijom izlaganja malih životinja u Osijeku. No što je tu je, prijeđimo na temu.

Prenoseći zanimljivosti prošlog stoljeća, što se tiče uzgoja malih životinja i organiziranog izlaganja istih u našoj zemlji, donosim cijenjenom čitateljstvu dijelove članaka iz «GOSPODARA» ondašnjeg glasila Hrv. – Slavo. gospodarskog društva kao središnje zadruge u Osijeku. Iz članka je razvidno tko je izlagao i što se uzbajalo u to davno doba u Osijeku, a i u drugim mjestima

naše domovine.

Da bi čitanje bilo što interesantnije i da bi njime koliko toliko prenijeli duh toga vremena prenosim dijelove članka kako donosi izvornik :

Nagradjeni izložitelji na Izložbi peradi, golubova i kunića u Osijeku 1909, koju je Peradarski odsjek Slavonskog gospodarskog društva iz Osijeka prigodom svoje glavne skupštine na dane 27., 28., i 29. lipnja 1909 priredilo u **svome izložbenom paviljonu**.

Izvan natječaja izložili su :

1.Uzorna peradarnica Lavoslava Nubera iz Osijeka I :29 kokoši - Orpington bijeli i žuti,

Talijanke,Bantam i Plymouth i 20 -golubova bijeli paunaš , kaporka(Perucken),

malteški bijeli ,crni i plavi te srebreni listonoše.

2.Pavao Čaćinović iz Valpova :25 kunića pasmina – belgijski orijaši bečki modri i bečki orijaš.

3.Uzorna peradarnica Ule Lieblinga iz Valpova :10 kokoši - Mecwelnski,Orpington,Talijanka

, Brama , 6 pataka Peking i Emdenske guske.

4.Zemaljsko dobro Božjakovina : 3 kokoši Orpington ,2 para pataka Peking i 7 gusaka

Emdenskih.

Počasne diplome dobili su :

1. Josip Fritz iz Osijeka I za:3 kokoši i 6 pilića Plymouth

2. Ida Plazzeriano iz Dolnjeg Miholjca za :4 kokoši Orpington i P l y m o u t h i 6 p i l i c a Orpington .

3. Bratoljub Peternek iz Vodjinaca (Ivankovo) za:3 kokoši Orpington.

4. Stjepan Lepušić iz Sungera (Lokve) za: 4 kokoši Orpington bijeli.

5. Dr. Svetozar Pavić iz Pregrade za: 3 kokoši Plymouth ,2 para golubova gušana,1 par kokošana,11 kunića pasmina – franceske klepaste ,belgijske crne ,bečke modre ,Havana chamois i srebrene.

6. Rikard Grabler iz Daruvara za :14 kunića istih kao pod 5.

7. Ivan Bulart iz Osijeka II za: 20 kunića belgijske pasmine.

8. Emil Krauss iz Osijeka I za : par kokoši Orpington i 15 kunića pasmine Angora i bečki orijaš .

9. Rudolf Rank iz Osijeka III za : 5 kokoši pasmine Plymouth i 7 golubova gušana i Perucken

10.Gospodja dra. Vranešević iz Osijeka I za : 23 razne inozemne ptice .

Novčane nagrade grada Osijeka i kraljevske zemaljske vlade i tri tube «Antisabrolina» (preparat za konzerviranje

kuhanih jaja op.autora)g.Schultza iz Kunzedorfa u Pruskoj dobili su :

1. Bratoljub Peternek iz Vodjinaca (Ivankovo) za 3 kokoši Orpington : 40 kruna i Antisabrolin .
2. Stjepan Lepušić iz Sungera (Lokve) za dva para kokoši Orpington bijeli : 40 kruna i Antisabrolin .
3. Emil Krauss iz Osijeka I za par kokoši Orpington i Angora kuniće : 25 kruna .
4. Josip Fritz iz Osijeka I za 3 kokoši i 6 pilića Plymouth : 20 kruna i Antisabrolin .
5. Žiga Rubenstein iz Osijeka I za par kokoši Plymouth : 15 kruna
6. Leopoldina Schneidler iz Osijeka III za 3 kokoši Minorke i 2 guske : 10 kruna
7. Andrija Kovačević iz

Retkovaca (Ivankovo) za 2 Toluške guske : 10 kruna

Priznanice za sudjelovanje dobili su :

1. Josip Polović iz Virovitice za : 2 kokoši Orpington bijeli i 2 kunića belgijska orišaša.
2. Stjepan Muller iz Osijeka III za : piletla i 2 kokoši domaće križane pasmine i 12 jaja.
3. Andrija Troboz iz Osijeka I za : piletla i kokicu Bantam.
4. Ana Bruckner iz Osijeka III za : 9 golubova kaporki (Perucken) i domaćih .

Što na kraju ovoga članka reći ? Svakako to da je interesantna spoznaja da uzgoj nekih pasmina golubova , peradi i kunića ima vrlo dugu tradiciju u ovim našim

krajevima . Razvidno je i to da se po izboru pasmina išlo u korak sa Europom ako ne i korak ispred . Kao jednu od zanimljivosti toga vremena napomenuo bih da je u organizaciji tadašnjih članova društva seljacima u zamjenu za domaću perad dijeljena rasna perad .

Tadašnji kroničar o toj inicijativi piše: «... to je dovelo do toga da se na izložbama opažao lijep napredak i živahno sudjelovanje seljaštva kotara osječkog i vinkovačkog .»

Možda je to jedan od putova kojim bi trebali krenuti i mi kako bi popularizirali ovaj naš prelijepi hobi .

Boris Švitek

AKTUALNO

25. Europska izložba malih životinja Leipzig 8. – 10. prosinac 2006.

Julije Toplak, Josip Šimunović, Robert Košak i Adam Sović na izložbi u Leipzigu

Drugog vikenda prosinca prošle godine, u njemačkom gradu Leipzigu, na najvećem sajamском prostoru u Europi, održana je 25. jubilarna europska izložba, 1. europska izložba mlađih izlagača i 88. nacionalna izložba Njemačke. U imponantnom prostoru veličine osamdeset tisuća kvadratnih

metara i s predvorjem staklene dvorane veličine petnaest tisuća kvadrata gdje su bili smješteni štandovi zemalja sudionica, 75 000 svojih životinja izložilo je dvanaest tisuća izlagača iz dvadeset i jedne europske države, a 13 000 životinja kataloški je bilo za prodaju. Za ocjenjivanje životinja, koje je trajalo dva dana, bilo je angažirano 342 suca ocjenjivača za golubove i perad, 118 sudaca za kuniće, 3 suca za zamorce i 18 sudaca za ptice. Sudjenje je koordiniralo 22 rukovoditelja ocjenjivanja na čelu sa internacionalnim žirijem za svaku sekciju. Za ishranu golubova i peradi utrošeno je 22 tone hrane, za kuniće i zamorce 16 tona, a za ptice 800 kilograma hrane, a oko same organizacije i postavljanja izložbe je bilo

angažirano 170 suradnika. Da bi se pregledala cijela izložba posjetitelj je trebao prijeći 35 kilometara puta. Impozantne su to brojke najveće ikada održane izložbe na svijetu. Po prvi put je europska izložba održana u svih

pet sekcija Europskog saveza: (golubovi, perad, kunići, zamorci i ptice). Izloženi je bilo 30 000 golubova, 20 000 peradi, 20 000 kunića i pet tisuća ptica i zamoraca. Dodijeljeno je, u svim sekcijama zajedno, 1 228 titula

europejskih šampiona i 745 titula europskih majstora. Naravno da je i Hrvatski savez sudjelovao na ovoj izložbi i prezentirao uzgoj malih životinja u Hrvatskoj i to u četiri sekcije (golubovi, perad, ptice i kuniće).

Detalj sa europske izložbe kunića

Sisački prevrtaci na europskoj izložbi

Josip Perasić, Ivica Hosi i Davorin Pavin na hrvatskom štandu

Pomeranski gušan - plavokovani

Josip Šimunović i Julije Toplak u Leipzigu

Detalj iz Leipzigu

Rezultati hrvatskih izlagača

Hrvatski savez udruga uzgajatelja malih životinja na 25. Europskoj izložbi golubova, peradi, ptica, kunića i zamoraca u Leipzigu, predstavljalo je 39 izlagača sa 339 životinja.

1. 29 izlagača golubova izložilo je 294 goluba
2. 5 izlagača peradi izložilo je 16 kokoši
3. 2 izlagača kunića izložilo je 8 kunića
4. 3 izlagača ptica izložilo je 21 pticu

Nagrade su osvojili:

1. Holbak Mijo iz Zagreba: Europski majstor – engleski gušani – crveni 1.
2. Holbak Mijo iz Zagreba: Europski majstor – engleski gušani – crveni 2.
3. Ključec Miroslav iz Virovitice: Europski majstor - engleski gušani bijedo žuti
4. Pintarić Ivica iz Dekanovca: Europski majstor – engleski

gušani plavi

5. Mihalić Mario iz Gline: Europski majstor – sisački prevrtač bijeli

1. Holbak Mijo iz Zagreba: Europski šampion – engleski gušan crveni 1:0
2. Holbak Mijo iz Zagreba: Europski šampion – engleski gušan crveni 0:1
3. Mijok Ivica iz Virovitice: Europski šampion- engleski gušan crni
4. Menges Zlatko iz Vukovara: Europski šampion – engleski gušan plavi

blijedo žuti

4. Menges Zlatko iz Vukovara: Leipziger Band (vrpca lajpciškog prvaka) engleski gušan plavi

5. Hegedušić Vladimir iz Koprivnice: Leipziger Band (vrpca lajpciškog prvaka) king plavo kovani

6. Mihalić Mario iz Gline: Sonderrenpreis (specijalna počasna nagrada kluba) sisački prevrtač

1. Holbak Mijo iz Zagreba: Ehrenpreis Teller (počasna nagrada tanjur) engleski gušan crveni

2. Holbak Mijo iz Zagreba: Landesvebandesehrenpreis (počasna nagrada njemačkog saveza) engleski gušan

3. Mijok Ivica iz Virovitice: Ehrenpreis Teller (počasna nagrada tanjur) engleski gušan

4. Antonić Željko iz Desinića: Ehrenpreis Teller (počasna nagrada tanjur) sisački prevrtač

Vladimir Pavlin

Hrvatski majstori uzgoja

Sisački prevrtač - srebrno srceasti

Najviša priznanja koja Hrvatski savez dodjeljuje na državnim izložbama, ove godine na 15. državnoj izložbi u Virovitici, osvojili su slijedeći izlagači:

Kod golubova

1. Adam Sović, Branjin Vrh, štraser 375 bodova
2. Ivan Cvek, G. Kneginec, štraser 375 bodova

3. Edin Madžić .....štraser 375 bodova

4. Dominik Josić, Vukovar, vukovarski kokošasti 379 bodova

5. Matija Josić, Vukovar, vukovarski kokošasti 379 bodova

6. Mario Hozlinger, Čepin, florentiner 381 bod

7. Damir Čosić, Bizovac, king 379 bodova

8. Valentin Berdin, Čakovec, indijaner 381 bod

9. Đuro Zadravec, Nedelišće, pomeranski gušan 379 bodova

10. Miroslav Ključec, Virovitica, engleski gušan 385 bodova

11. Ivan Mijok, Virovitica, engleski gušan 385 bodova

12. Alekса Stupar, Trogir, dalmatinska zimovka 377 bodova
13. Josip Pavković, Zagreb, dalmatinska zimovka, 377 bodova
14. Dražen Podnar, Belišće, paunaš, 377 bodova
15. Davorin Pavin, D. Miholjac, periker 379 bodova
16. Ivica Barković, Virovitica, budimpeštnski zrcalasti 377 bodova
17. Darko Glumac, Virovitica, orijentalni prevrtač 378 bodova
18. Ivica Kihalić, Petrinja, sisački prevrtač 378 bodova
19. Ivica Radošević, sisački prevrtač 378 bodova
20. Marko Kutlić, Ivanić Grad, bački prevrtač 378 bodova
21. Marko Kutlić, Ivanić Grad, brodski prevrtač 380 bodova
22. Antun Farkaš, Virovitica, zagrebački prevrtač 383 boda

Kod peradi

1. Zvonko Sušenka, Čepin, šabo 378 bodova

Kod kunića

1. Dražen Ferenec, Ivanec, belgijski oriјaš 379 bodova
2. Neven Škvorec, Donja Dubrava, velika činčila 378 bodova
3. Željko Glagolić, Velika Gorica, bečki plavi 384,5 bodova
4. Miro Benci, Ivanić Grad, ovnoliki kunić 383 boda
5. Nenad Kovač, Osijek, novozelandski crveni 380 bodova
6. Nenad Filjak, Virovitica, hrvatski veliki bijeloopaljeni 379 bodova

Čestitke najuspješnijim izlagачima sa željom da i sljedeće godine ostvare vrhunske rezultate sa svojim životinjama na najvećim izložbama i u najjačoj konkurenciji.

Vladimir Pavin

Sisački prevrtač - plavosrasti

Pomeranski gušan

Brnski gušan - crveni

UZLET ZIMOVKE NA DRUGO MJESTO

Dalmatinska zimovka na 15.Državnoj izložbi malih životinja

Josip Pavković, Stjepan Škribilja, Boris Švitek i Alkesa Stupar na državnoj izložbi u Virovitici

Napokon smo dočekali i to «naša gimbla» je po brojnosti na Državnoj izložbi 2007. u Virovici na drugom mjestu odmah poslije Engleskog velikog gušana .

Nakon puno godina intenzivnog rada i povezivanja izlagatelja bilo je impozantno vidjeti 155 gimpli na jednom mjestu . Zimovke su bile izložene točno na sredini izložbene hale , naspram ulaza tako da su posjetitelji dolazili ravno na tu našu najstariju pasminu golubova. Zimovke su ocjenjivala dva suca, kolega Krešimir Bošković koji je na ovoj izložbi položio za Saveznog suca što mu i ovim putem čestitam, i već standardno moja malenkost . Meni je pripala dužnost ocijeniti bakrene- crnokrile zimovke pa će se zadržati većinom na komentaru sadašnjeg stanja bakreno crnokrilaca ali će sa par rečenica najprije prokomentirati i ostale

boje koje sam sa pažnjom promotrio i o njima donio sljedeći sud .

Zlatno-crnokrilih zimovki je bilo četrdesetak primjeraka . Moram pohvaliti očiti napredak u ovoj obojenosti . Primjetan je rast kvalitete i očito zalaganje izlagatelja na poboljšanju iste. Kvaliteta je naočigled porasla što se ogleda u velikom broju primjeraka sa vrlo dobrom zlatom koje je prožeto cijelom površinom od glave do klina .Crna boja krila ,leđa i repa je dobre dubine a zeleni lak je svake godine sve bolji a rub sve širi .Crvenila u zlatu i crne boje klina je puno manje nego prethodnih godina .Uzgajatelji, samo tako naprijed ! Moram svakako spomenuti i nekoliko zlatno-crnokrilih sa špic bijelim krilima koji su odlične kvalitete , što se tiče zlata i veličine ali treba obratiti pažnju na crnu boju iznad koljena da ne

izmakne kontroli .

Zlatno- bjelokrili sa i bez bindi nisu ni malo napredovali u kvaliteti čak tvrdim da nazaduju . Zlato je ili previše tamno kod primjeraka sa bindama ili previše svjetlo kod primjeraka bez bindi , perje na butinama bijelo, klinovi loše prožeti itd.itd. tako da je stvarno potrebito da se uzgajatelji malo više potruде oko te obojenosti , ili će cijela populacija biti bespovratno uništena što se tiče uzgojne i izložbene vrijednosti .

Zlatno -plavokrili su standardni u kvaliteti ja bih to nazvao «zlatna sredina» ali opada broj izloženih primjeraka pa bi bilo jako dobro da uzgajatelji prošire uzgoj ove obojenosti naše zimovke .

Bakreno -plavokrili su također standardni .Pojedini primjerici se još bore sa zelenim u licu i vratu a niti bakar više nije tako vatren kao prije . Primjećuje se lagani gubitak crne trake repa tako da je potrebito osvježiti krv u ovoj obojenosti . Koliko sam upoznat na tome se uspješno radi . I ja se mogu pohvaliti da je moje matično jato pojačao jedan vrlo dobar primjerak te obojenosti glatkog glave.

Bakreno-bjelokrili su bili zastupljeni samo sa jednim primjerkom sa bindama koji je nažalost bio vrlo loše izložbene kvalitete pa stoga nije ocijenjen .

1. O Dalmatinska zimovka
bakrena -plavokrila
Virovitica 2007
95. VO Šampion, v.l. S. Škribilja
Foto: B. Švitek

1. O Dalmatinska zimovka
zlatna -crnokrila
Virovitica 2007
96. VO Šampion, v.l. A. Stupar
Foto: B. Švitek

1. O Dalmatinska zimovka
bakrena -crnokrila
Virovitica 2007
97. I. Šampion, v.l. J. Pavković
Foto: B. Švitek

Bakreno-crnorili su bili najbrojniji, zastupani su sa 89 primjeraka na ovoj Državnoj izložbi. Kvalitet je ostala ista kao i prethodnih godina sa time što se pojačala kvaliteta bakra koji je dobio na jačini. Ne pojavljuju se toliko neke greške koje su prije bile stalno prisutne u ovoj najomiljenijoj obojenosti. Isplati se ukazivati uzgajateljima da drže pod kontrolom zelenilo u bakru na stranama, vratu i licu. To se više ne pojavljuje u tolikoj mjeri kao prijašnjih godina, ali pojavile su se neke velike greške kojih nije bilo u tolikoj mjeri. Uz već standardni garež u klinu pojavljuje se sve više plava boja u repu, ponegdje garež u potiljku, a na nekoliko primjeraka se pojavio nadasve opasan čelično plavi sjaj u laku krila i leđa što se smatra najvećom greškom. Što savjetovati u svezi ovih grešaka?

Plavo u repu – Problem počinje sa osvjetljrenom a ne dubokom crnom bojom leđa i krila, to se najprije može opaziti na vanjskoj strani krajnjih repnih pera koja imaju plavkasti ton, a

sasvim je loše kada se nakon zadnjih leđnih pera nađe plavo u repu. To je velika greška i te golubove ne treba uključivati u daljnji uzgoj jer kada se jednom nađe plavo u repu nisu više daleko niti plava ili siva leđa itd.

Garež u klinu – Uzgajatelji često daju prednost nešto tamnjem bakru jer on izgleda puno bolje od svjetlijeg a i sudsima se više sviđa. Po mom mišljenju parenje kroz više generacija tamnih životinja je jedan od uzroka taloženja gareži u klinu i općenito u bakru.

Drugi je u stranicama, bakar bi na stranicama trebao dosezati što više prema gore a ne da se crna boja iz leđa spušta prema dolje. To se tada pokazuje kao crnilo u uglovima kod prijelaza u klin a tada nije daleko do gareži u istom.

Čelično plavi sjaj (boja) – Čelično plavo se uvijek ponovno i kriomicice uvlači u pokrov, sve zavisi upravo od toga koliko uzgajatelj upravo na to pazi ili ne. Najprije se pojavljuje u unutrašnjosti pera iza sjajnog

ruba, a tu i tamo se pojavi jedinka kod koje ni rub u pojedinim segmentima više nije zelen nego čelično plav. I jedno i drugo su najgrublje greške i takove životinje moramo odmah eliminirati iz uzgoja.

Ukupno gledajući možemo biti zadovoljni kvalitetom i količinom izloženih primjeraka na ovoj Državnoj izložbi. Brojnost i kvaliteta će i dalje biti u porastu za što će se u budućnosti pobrinuti «Specijalizirani klub hrvatskih uzgajatelja Dalmatinske zimovke».

Klub još nije osnovan ali su u tijeku pripreme za osnivanje istog, pa se nadam da će ove ili najkasnije iduće godine zaljubljenici u ovog našeg najpoznatijeg autohtonog goluba imati svoju udrugu, a onda će sve biti puno lakše. Lakše će biti napraviti još jedan korak naprijed i našu «gimplu» dovesti do najbrojnije pasmine na našim najvećim izložbama što ovaj naš svjetski poznati golub svakako i zaslžuje.

Boris Švitek

GOLUBARSTVO

6. specijalizirana izložba struktturnih golubova Hrvatske Belišće, Bistrinci 2. – 4. veljače 2007. god.

U organizaciji članova udruge uzgajatelja malih životinja iz Valpova i Belišća, koji su i članovi Udruge hrvatskih uzgajatelja struktturnih golubova u Bistrincima je održana 6 specijalna izložba perikera i paunaša.

Specijalka perikera

Na ovoj izložbi bilo je izloženo 143 perikera u 14 različitih priznatih boja. Izlagatelji su bili članovi kluba koji okuplja

uzgajatelje iz cijele Hrvatske. Ocjenjivači su bili gosti iz Njemačke, gosp. Werner Reischl, predsjednik njemačkog kluba uzgajatelja perikera, gosp. Dieter Bernges aktualni Europski pobjednik i vice prvak na europskoj specijalki u Sent Avoldu u Francuskoj (2004. god) i gosp. Bernd Wanke također jedan od najboljih uzgajatelja perikera u Europi i europski majstor na 25. europskoj izložbi u Leipzigu.

Gosti su bili ugodno iznenađeni organizacijom izložbe, izložbenim prostorom i kvalitetom golubova koje su ocjenjivali. Izлагаči su cijelo vrijeme pratili njihov rad i na kraju bili oduševljeni finalnim ocjenjivanjem, tj. odabirom Grand Championa, prve i druge rezerve. Najviše uspjeha na ovoj izložbi imao je Dragoljub Konstantinović. U finalu od četiri goluba s ocjenom 97 bodova su

bila njegova tri. Osvojio je titulu Grand Championa i titulu prve rezerve, dok je titulu druge rezerve osvojio njegov prijatelj Damir Strahija iz Čakovca.

Dragoljub Konstantinović je bio najuspješniji i u kolekcijama mlađih golubova. Od 21 izložene kolekcije mlađih golubova, njegova je pobjednička u bijeloj boji s osvojenih 386 rekordnih bodova. Druga kolekcija je bila u žutoj boji uzgajatelja Ivice Gele s osvojenih 382 boda, kojemu je ovo zaista veliki uspjeh jer se natječe tek drugu godinu. Treća kolekcija je Dragoljuba Konstantinovića u crnoj boji s osvojenih 380 bodova.

U subotu, nakon završnog ocjenjivanja svi izlagači i suci te gosti i prijatelji iz Austrije i Srbije nastavili su druženje uz zajedničku večeru i podjelu priznanja najuspješnjima.

Organizacioni odbor i svi članovi Udruge hrvatskih uzgajatelja strukturalnih golubova zahvaljuju svima onima koji su na bilo koji način pomogli organizirati ovu našu izložbu.

Hvala gradu Belišću i Bistrincima i vidimo se na slijedećoj izložbi u nekom drugom hrvatskom gradu.

Hit lista uzgajatelja perikera za 2006.-7. god.

	Izvrstan 97	odličan 96	broj izložbi 2	Titula «majstor uzgoja»
1. Dragoljub Konstantinović	3	5	1	1. D. Konstantinović -bijela - 386 bod.
2. Damir Strahija	1	-	1	2. I. Gelo žuta - 382 bod.
3. Vladimir Pavin	-	6	2	3. D. Konstantinović crna - 380 bod.
4. Ivica Gelo	-	3	1	
5. Drago Antolović	-	1	1	
Mihajlo Klobučar	-	1	1	Dragoljub Konstantinović
Željko Lukić	-	1	1	
Damir Šerek	-	1	1	
Davor Gugić	-	1	1	

B. Wanke, D. Strahija, D. Konstantinović i D. Bernges

Werner Reischl i Dragoljub Konstatinović

Bijeli periker "Grand champion" D. Konstatinović

W. Resichl i D. Bernges prilikom odlučivanja o najboljim golubovima

Finale specijalke paunaša

Željko Šerepac s poklonom Rudija Fenzla

Specijalka paunaša

U istom prostoru, uz također veliki broj nazočnih uzgajatelja gostiju i promatrača, ocjenjivanje američkim sistemom eliminacije obavio je poznati sudac i jedan od vodećih uzgajatelja paunaša u Njemačkoj gosp. Rupert Stoibel uz asistenciju prijatelja i vrhunskog uzgajatelja Rudija Fenzla, također iz Njemačke. Izloženo je bilo čak 270 paunaša, u 16 boja, za naše prilike, a i na iznenadenje gostiju, iznimno velika brojka, a i zavidan kvalitet također. Nakon cijelodnevnog ocjenjivanja u finalu je pobijedio, i odnio laskavu titulu «Grand Championa» crni mladi mužjak uzgajatelja Božidara Špoljarića iz Belišća.. «Rezervni Champion» mlada vuga ženka uzgajatelja Branimira Vujevića iz Sesveta. «Drugi rezervni Champion» mladi kiti mužjak uzgajatelja Željka Šerepca iz Virovitice.

Pobjednici po bojama su:

1. plava	- Božidar Špoljarić
2. žuta	- Božidar Špoljarić
3. crvena	- Vladimir Pavin
4. vuga	- Branimir Vujević
5. štitasti	- Branimir Vujević
6. obojenorepi	- Branimir Vujević
7. indigo	- Božidar Špoljarić
8. andaluz	- Davor Gugić
9. grizli	- Željko Šerepac
10. tigrasti	- Antun farkaš

11. bijeli	- Branimir Vujević
12. kovani	- Željko Šerepac
13. milki	- Branimir Vujević
14. šarenii	- Stipa Ivanešić
15. crni	- Božidar Špoljarić
16. A.O.C	- Željko Šerepac

Vladimir Pavin

U crnoj boji je bila najveća konkurenčija

Rupert Stoibl, BOžidar Špoljarić i Rudi Fenzl

ČATAK ŠAMPION

Ferid Čatak u sredini

Ferid Čatak iz Danske (Thisted), je strastveni uzgajatelj birmingenskih rolera, ali i vrsni takmičar. Nekoliko puta je bio prvak Danske a 2002 bio je i vice prvak svijeta. Prošle godine on je, po meni, senzacionalni pobjednik svjetskog kupa i prvak svijeta u prevrtanju sa birmingenskim prevrtačima.

1. Član sam Dansk Birmingham Roller Cluba (www.birminghamroller.dk) u kojem se takmičim od 2000. godine i točno je da sam više puta bio prvak Danske. Također sam bio i predsjednik ovog kluba u dva uzastopna mandata. Te 2002. god. sam kao prvak predstavljao Dansku na svjetskom prvenstvu i osvojio drugo mjesto "vice prvak svijeta" što je bila senzacija u Danskoj. Do tad je najbolji rezultat bio 5 mjesto. Naravno i za mene je to bilo nešto nevjerojatno ujedno i obvezujuće. Tog dana u meni je proradio inat i zakleo sam se da će jednog dana Danskoj podariti i titulu svjetskog prvaka. Od tad sam uporno radio na

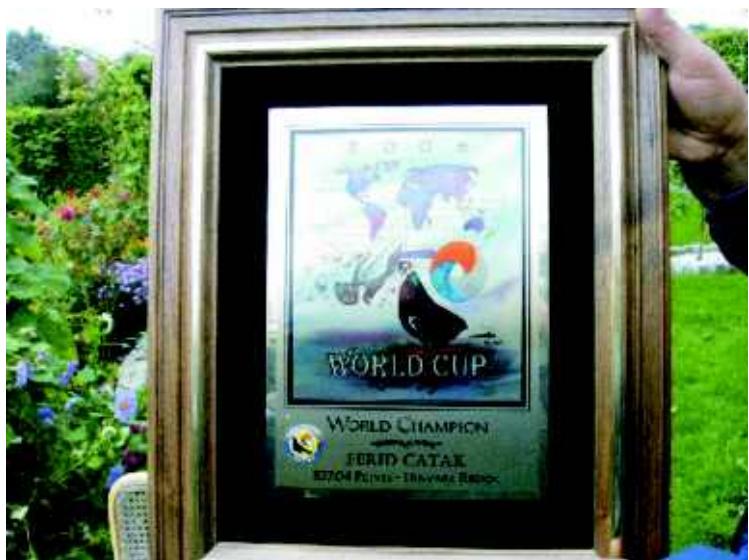
poboljšanju kvaliteta jata i polako ali sigurno napredovao ka svome cilju. Prošle 2006. godine sam bio siguran da je moje jato jedno od najboljih na svijetu. Nadao sam se da će me i vrijeme poslužiti. Došao je i dan D. Tog dana sve je stimalo. Vrijeme, a i golubovi su zaista bili raspoloženi kao da su znali kolika mi je želja bila da postignu dobar rezultat.

Jedino sam ja bio malo nervozan.

Poslije utakmice kad sam video koliko su poena osvojili, preko 200 više od dota drugoplasiranog. Bio sam uvjeren da me niko neće prestići. Organizator takmičenja je World Cup Fly (www.worldcupfly.com). Cijeli kup studio je prošlogodišnji pobjednik Heine Bicker (Nizozemska).

Mene si pozvao kao gosta, ali pošto je bio radni dan nažalost nisam mogao prisustvovati toj utakmici. Na kraju takmičenja ti si osvojio 537,04 poena ispred drugoplasiranog Brian McKenzia iz Južne Afrike koji je imao 418,50 bodova, a treći je bio Kevin McKinney iz Sjeverne Irske sa 336,00 bodova. Nisi bio favorit a uvjerljivo si pobijedio?

2. Favoriti su uvijek uglavnom zemlje u kojima ova tradicija natjecanja egzistira više od pola stoljeća. To su na prvom mjestu

Trofej Ferida Čataka

Engleska i Amerika koje su više puta bili svjetski prvaci, dok na jednu malu Dansku niko nije ozbiljno računao. Ipak sam dobio bezbroj čestitki upravo iz tih zemalja, a također i bezbroj pitanja: od koga su mi golubovi, kako ih hranim i treniram. Svakodnevno sam pratilo tok natjecanja, a sama činjenica da sam drugoplasiranom pobjegao za čitavih 130 bodova je dokaz koliko su moji golubovi kvalitetni, a mislim da su moja upornost i svakodnevni rad s njima, uz rigoroznu selekciju bili presudni za pobjedu.

Ovdje u Skandinaviji sva jata su od tvojih golubova, uvijek si i pomagao mladim golubarima i savjetima a i donacijom golubova. Koji je tvoj recept za uspjeh?

3. Točno je da su sva jata u Skandinaviji od mojih golubova, ali ne samo u Skandinaviji već ih ima i u Nizozemskoj, Belgiji, a i nekoliko uzgajatelja u Hrvatskoj, u okolini Otoka kod Vinkovaca, također imaju moje golubove. Zatim sva jata u Srbiji, kao i nekoliko uzgajatelja u Bosni i Hercegovini također uzgajaju golubove moga porijekla.

Moj recept za uspjeh je »golubove moraš beskrajno voljeti da bi ti oni uzvratili dobrim rezultatima a istovremeno se nesmiješ zaljubiti u njih jer je selekcija neizbjegna i s njima treba raditi mozgom a ne srcem».

Poznato mi je da si pri kraju pisanjem knjige o birmingemskim rolerima.

4. Knjiga o birmingemskom roleru je gotova i sad tražim pogodnog izdavača da to tiska. U njoj sam opisao sve moguće

Takmičarsko jato

načine ishrane i treninga. Mislim da nijedna tajna nije ostala neopisana i da će ova knjiga biti od velike pomoći svim uzgajivačima birmingemske rolera širom svijeta.

Zaista je teško izdvojiti nešto posebno iz mojih metoda ishrane i treninga, jer svaka stavka je važna i neizostavna, a sama tema je veoma opširna.

Možda samo nekoliko savjeta: golubove hraniti uvijek poslije leta i to ne više od 20-25 mililitara smjese 30% crvenog sirka 30% bjelog sirka 20% grahoric 10% pšenice 10% kardijsa sa malo hrane za kanarince.

Mladi moraju letjeti svaki dan, a takmičari svaki treći dan po sistemu nagradivanja. Sistem nagradivanja koji ja primjenjujem je da golubovima poslije treninga damo da jedu koliko mogu smjese za takmičare, sljedeći dan ih ne puštam, a u isto vrijeme kao predhodnog dana dam im hrane 20 mililitara po golubu, drugi dan nema leta i ponovo u isto vrijeme

hranim ih sa po 10 mililitara po golubu i treći dan let i ponovo hrane koliko mogu pojesti tako da golubovi to shvate kao nagradu poslije dobrog leta i oni se zaista trude da tu nagradu i zasluge.

Na kraju pozdravljam sve golubare sa željom da ostvare dobre rezultate s našim ljubimcima. Naravno ako netko želi više informacija, savijeta i sl. na raspolaganju imaju moj mail:feridb.roller@hotmail.com

Ove godine ti kao pobjednik će suditi svjetski kup?

Da, takva su pravila. Intenzivno radim na usavršavanju engleskog jezika i radujem se da ću imati priliku obići neke dijelove zemaljske kugle gdje dosad nisam bio(Afrika, Sjeverna Amerika, Australija i Novi Zeland).

Ivica Kovač

KINESKA GOLUBARSKA AVANTURA

Trg nebeskog mira, u pozadini divovski semafor koji odbrojava vrijeme do Olimpijade u Pekingu 2008. godine

Svatko tko je pročitao moj prilog o posjeti golubarskoj tržnici u blizini Pekinga (UZGAJATELJ BR:14.), mogao je očekivat da će ponovo put Kine.

Da, Peking i Kina su me oduševili svojom povijesnom baštinom, svojom veličinom, neviđenom ekspanzijom, pored toga Peking je jedno od najvećih građevinskih radilišta na svijetu. Svijet će uz Olimpiske igre vidjeti i novi arhitektonski veoma zanimljiv Peking. Svi koji u svijetu arhitekture nešto imaju ponuditi svijetu realizuju svoje zamisli, bilo na olimpijskim objektima bilo na poslovnim ili stanbenim objektima u Pekingu. Vrijeme neumoljivo otkucava ...

Promatrao sam prometnu gužvu, to je neponovljiv osjećaj, još kada si osobno sudionik u tom prometnom kaosu to me i spunjavalо osobitim zadovoljstvom. Kineska kuhinja je priča za sebe, mnoga slavna spisateljska imena oprobala su svoja pera o ovoj temi, što da ja još dodam, ta kuhinja je za nas

egzotična, izazovna –jednom riječju izvrsna. Kinezi u šali vole kazati da sve što leti, gmiže i hoda se jede, osim aviona i tenka. Međutim, uvjeravam vas da to uopće nije šala?

Bolji poznavatelji Kine govorili

su mi da je za posjet Kini a pogotovo glavnom gradu Pekingu mjesec rujan najbolji. Razmišljao sam, ali kakve to veze ima sa golubarskom tržnicom? Ono što sam tada doživio ipak je vrhunac, osobno sam smatrao. Prevario sam se.

Računao sam ponovo na pomoć moga mladog susjeda Tian Rehma. Hitro sam uspostavio kontakt, bio je u Pekingu.

Dva dana prije našeg polaska (sa mnom će na put i stariji sin Zdenko), Tian se iznenada pojavio u Stockholmu. Razmišljao sam kako sada riješiti problem sa prijevodom?

Posjet golubarskoj tržnici već polako liči na avanturu. Prvo sam pokušao preko profesionalnog turističkog vodiča, poslije dva dana me obavijestio da on nikad nije ni čuo za tako nešto a i sa kim god je razgovarao dobio je isti negativan odgovor. Postajem nervozan ali nisam se uspanio.

Hotel u kojem sam bio smješten,

Mnoštvo uzgajatelja na golubarskoj tržnici

Iukszuzan, normalno visoke turističke kategorije smješten je u strogom centru Pekinga. Zapošljavao je mlade i školovane kadrove, tako da ih većina govori po nekoliko jezika a pored domaćeg, obavezan je i engleski. To me ponukalo da pomoći potražim na recepciji. Ja i sin a ponio sam i «UZGAJATELJ» br 14 i 15. Kinez, mlađi i ljubazan, uslužan. Saslušao nas, je pogledao fotografije. Da on zna o čemu se radi i zna gdje se točno nalazi tržnica. Poslije kraćeg vremena pronašao nam je i taxi šofera koji zna takođe gdje se nalazi i golubarska tržnica, a i govori engleski. Zapamtilo sam mu i broj rješenja za vršenje taxi usluga 044 999 (ako se nađete u Pekingu može vam zatrebati).

Kada smo stigli na tržnicu bila je subota sredina rujna mjeseca, vjerovali ili ne koliki je bio interes užgajatelja, bilo onih koji su prodavali svoje golubove ili neke druge proizvode za golubarstvo, bilo onih što su došli nešto kupiti, jednostavno se od te mase nije moglo normalno hodati i rezgledati. Lijep i sunčan dan sa temperaturom od plus 33 stupnjeva C, perja na sve strane, golubovi su u mitarenju.

Golubarska tržnica u punom sjaju

Ovom fotoreportažom ću pokušati vam približiti Kinu, Peking, ali i neponovljivu atmosferu koja vlada na golubarskoj tržnici.

Jedan od boljih poznavalaca prilika u golubarstvu Kine gospodin Wang Yong Sheng ističe da golubarstvo u Kini i Pekingu ima dugu tradiciju i da je ranije bilo mnogo pasmina koje su iz nepoznatih razloga nestale. Međutim, uvažavajući njegovo mišljenje, ja sam uočio da i danas postoje razne pasmine kao nap-

Kineski golub sa čuperkom na nosu, kineski letač, kineski galebić, (tipa kao staronjemački galebić sa žaboom) pa neki krupniji sa velikim oboćnicama (neobično podsjećaju na i dajanere) zatim neki kratkokljuni (dosta podsjećaju na blondinete) i drugi.

Golubarstvo u Kini se treba strpljivo i pažljivo istraživati, materijala za to ima nisu samo svirale ono što je specifičnost golubarstva u Kini.

Kada smo već kod svirala njih je

Kratkokljuni golubovi i kineski letači

ovoga puta bilo u izobilju, sada sam uvidio da sam prošli puta platio danak neiskustvu, i cijene svirala tada su bile paprene. No zakoni tržišta i ovdje savršeno funkcioniraju. Velika hiper ponuda, cijene su totalno pale tako da sam iskoristio priliku i obogatio svoju zbirku svirala sa novim primjercima po veoma popularnim cijenama.

Posudice za vodu i zrnevlje od porculana su također bile na starom mjestu. Tu je bio i moj stari prodavač kod kojega je sada sve bilo načićkano od krletki i drugih potreština. Također sam veoma rado kupio još posudica od porculana. Stvarno su dekorativne, morate se složiti sa mnem.

Tu su i prodavači druge opreme, kao naprimjer izložbenih i transportnih kaveza, koje sam imao prilike sresti.

Njemačke, Belgische i Nizozemske firme već su sa svojim proizvodima na golubarskoj tržnici u Pekingu. Ovakav interes za golubarstvo nije ih ostavio inertnim. Upoznao sam se sa jednim od njih. Zove se Henry Feng(svi koji rade sa stranim firmama prilagode i svoje ime tim potrebama, isti slučaj je i sa turističkim vodičima).

Susretljivošću glavnog urednika u Peking sam ponio i nekoliko brojeva »UZGAJATELJA», posbno one brojeve u kojima su moji prilozi sa prošle posjete golubarskoj tržnici. Bili su oduševljeni, ovaj prodavac je i prijatelj sa uzgajateljom sa kojim sam se slikao pa će mu pokazati prilog. Onda su uzeli listati »UZGAJATELJ» strpljivo stranicu po stranicu i kada su vidjeli prilog kolege Damira Takača i fotografiju bijelog maltezera bili su oduševljeni.

Reakcije. Poslje nekoliko priloga

iz Kine uslijedile su i reakcije, uglavnom su pozitivne, međutim bilo je i negativnih. Optužbe se odnose na to da sam ja poskidao fotografije sa interneta i od toga napravio prilog. Neozbiljna ali i neodgovorna reakcija. Jedna druga reakcija, je pozitivna i uzbunjatelj mi je rekao kada je pročitao priloge da mu dođe da i on ode u Kinu. Šta je u stvari bio cilj ovih priloga. Cilj je bio da se naši uzbunjatelji upoznaju sa golubarstvom u drugim državama, (Kina, Švedska, Bosna i Hercegovina, itd) trendovima i

specifičnostima u njihovom golubarstvu. To bi u perspektivi trebalo rezultirati prilozima i iz drugih država, ja osobno volio bih pročitati nešto o sviralama iz Tajlanda, o zvončićima iz Indonezije,(koji također proizvode glazbu, a pričvrste se oko vrata goluba) o golubarstvu Indije. Nadam se da neću dugo čekati da i to pročitam u našem »UZGAJATELJU».

Ivica Kovač

Proizvođač opreme za golubarstvo

Henry Feng i Ivica Kovač

Maltezeri na izložbi u Branjinom vrhu

Novi golubarnik Stipe Kollera

Prvi dan u golubarniku

Posjetivši izložbu Udruge uzgajatelja malih životinja «Baranja» u Branjinom Vrhu posebnu pozornost mi je privukao, za jednu međudruštvenu izložbu, izvanredno velik broj vrlo kvalitetnih maltezera. Čak 72 goluba ove, za uzgoj vrlo teške, pasmine. Tu su naravno skoro svi najbolji uzgajatelji maltezera u Hrvatskoj. Nije ni čudo, jer Slavonija, a posebice Baranja je i vodeća regija u tradiciji uzgoja maltezera. Ako ove godine nažalost nije održana oficijelna specijalka, ovo je sigurno

dostojna zamjena. Visok kvalitet uzgoja u gotovo svim osnovnim bojama bilo je zaista lijepo vidjeti, a i sudac specijalist za maltezere Čak Mihalj iz Mađarske koji je sjajno obavio posao, na zadovoljstvo izlagачa, imao je pune ruke posla.

Tom prigodom razgovarao sam s jednim od naših najboljih maltezera gospodinom Stipom Kollerom, koji čitav život uzgaja ovog zahtjevnog goluba i u svom matičnom jatu ima preko četrdeset pari golubova u bijeloj, crnoj, plavoj, plavo kovanoj,

žutoj i crvenoj boji. Kako saznanjem upravo je sagradio i novi golubarnik, svakako dostojan svojih golubova. U prilogu ovog teksta vam predstavljam njegov golubarnik i golubove s uvjerenjem da će se dogodine održati specijalka koja će okupiti sve uzgajatelje maltezera u Hrvatskoj, jer imamo zaista visoko kvalitetne golubove u ovoj pasmini koje vrijedi sve vidjeti na jednom mjestu, na jednoj specijalki.

Vladimir Pavin

Novi prijatelj golubar

Hrvatski stand u Leipzigu na 25. europskoj izložbi malih životinja posjetio je gospodin Manfred Schneider i prvo na njemačkom, a potom i na sasvim solidnom hrvatskom jeziku interesirao se za hrvatske uzgajatelje, za udruge, za savez, za izložbe i naravno za literaturu o golubarstvu i naš «Uzgajatelj». Malo po malo shvatim da smo se mi već čuli telefonom i da je on zajedno sa svojom suprugom sada stanovnik Hrvatske. Pošto je otišao u mirovinu, a supruga mu je iz Koprivnice, odlučili su nadalje

Golubarnik Manfreda Schneidera u Koprivnici

živjeti u Hrvatskoj, u Koprivnici gdje su već sagradili i kuću. Naravno da sam ga pozvao da se kao uzgajatelj uključi aktivno u rad naših udruga i uzgajatelja i da mi se svakako javi kada dođe u Hrvatsku. Naime gospodin Schneider je uzgajatelj, u Hrvatskoj, vrlo rijetkih pasmina

golubova: Jednobojnih galebića (afrički galebić), Engleskih galebića i nešto kod nas prisutnijih orijentalnih galebića - blondineta. Svakako da je ovakav uzgajatelj dobro došao u Hrvatsku, a da je ozbiljan uzgajatelj govore pasmine koje uzgaja i fotografije njegovih

novih golubarnika u Hrvatskoj. Kasnije mi se ponovo javio iz Njemačke i naručio našu literaturu i interesirao se za naše izložbe te vjerujem da ćemo na slijedećim našim državnim izložbama biti bogatiji za neke nove pasmine i nove prijatelje.

Vladimir Pavin

Posjet međimurskim uzgajateljima golubova

Slavko Zadravec sa svojim golubovima

Na izložbi malih životinja u Nedelišću, koja se održala posljednjih dana prošle godine, zapazio sam lijepе kineske golubove i satinete, u nas rijetke pasmine golubova. Odlučio sam posjetiti vlasnika Zadravec Slavka iz Nedelišća, koji uzgaja golubove i u Švicarskoj gdje radi. Iz Švicarske, za svoje matično

jato, nabavlja samo najbolje golubove. U lijepim i prostranim golubarnicima guguće oko 100 golubova u više pasmina. Tu su indijski paunaši, kineski golubovi, njemački modenezeri, satinete, blondinete i volga letači stava, rijetka pasmina u crvenoj boji. U Rusiji su tu pasminu čuvali sa poštovanjem i nerado izdavali van zemlje.

Još uvijek vrijedi uzrečica iz Rusije, koju sam također čuo i na seminaru sudaca za golubove Europskog saveza u Levenbergu u Švicarskoj, koja glasi « za izvrsnog primjerka Volga golubova se može dobiti zlata koliko je on težak ». To opisuje rijetkost i nemogućnost dolaska do vrhunskih grla van Rusije. Volga golub je stara i lijepa pasmina, živog temperamenta i intenzivnih boja, dobro se leže, a i prevrće se. Dobar crtež i intezivne boje najteže je dobiti. Gospodin

Zadravec ima golubarnike i u Švicarskoj gdje ima i rostovske bijele golubove. U pratinji mojeg domaćina je i jedan mladi golubar Božo Branilović. Njega je gospodin Zadravec također uveo u tajne golubarstva. Božo je počeo uzgajati kineske golubove i sa njima postiže lijepo uspjehe na izložbama. Sada Božo ima lijepo malo jato blondineta u smeđoj i rijetkoj žutoj boji koje mu je Slavko pomogao nabaviti u Austriji. Strpljivošću i vrijednim radom Božo bi mogao daleko dogurati u uzgoju ove rijetke pasmine u Hrvatskoj. On ima lijep i uredan golubarnik koji redovito čisti, daje svježu vodu, vitamine i minerale, zelenilo, a jednom tjedno omogućava im kupanje, a golubovi njega uveseljavaju i guguću mu, što je Boži najveća nagrada.

Julijo Toplak

Mladi golubar Božo Branilović

Blondinete Božo Branilovića

Specijalka paunaša Njemačka, Hohndorf, 19. i 20. siječanj 2007. godine

Specijalka paunaša Centralnog američkog kluba paunaša - Distrift - 11 Europa, (CFC of America District 11 Europe) održan je u njemačkom gradiću Hohndorfu 19 i 20 siječnja upravo dan poslije prolaska orkanskog nevremena «Orkana» kroz Njemačku što nas nije odvratilo od puta dugog 1100 kilometara na ovaj jedinstven događaj za uzgajatelje paunaša. Skoro petsto paunaša u 21 boji natjecalo se za najvišu titulu «Grand Champion». Cjelodnevno ocjenjivanje, naravno po klasama i bojama, američkim načinom eliminacije, uz budne oči posjetitelja i uzgajatelja iz čitave Europe, vrhunski i bez grešaka obavio je relativno mladi sudac iz Južne Afrike Foeta Louwrens. Dvadeset i jedan golub u svim bojama koji su se našli u finalu

bili su zaista najbolji i nevjerljivo ujednačene kvalitete, ali to nije ni u tom presudnom trenutku omelo sigurnog suca. Nakon pomognog praćenja golubova u izložbenim kavezima bio je siguran i nepokolebljiv «Grand Champion» je crna mlada ženka, našeg dobrog znanca i prijatelja, koji je i studio u Kaptolu na našoj specijalki, Rudolfa Fetza. «Reserve Champion» je stara plavo kovana ženka Johna Hartmana iz Nizozemske, a «Second Reserve Champion» je srebrna stara ženka Rudija Fencla, opet našeg prijatelja i gosta na specijalki u Belišću.

Nakon dvodnevног druženja s ponajboljim uzgajateljima paunaša u Europi, uživanja u vrhunskim golubovima i bogatiji za još jedno iskustvo, naravno s

Nagrada za pobjednika

novim rasplodnim grlima, odlazimo kući uz obećanja da dogodine i mi sa svojim golubovima sudjelujemo na specijalki.

Vladimir Pavin

Sudac Foeta Louwrens za vrijeme ocjenjivanja

Dodjela nagrade pobjedniku

GRAND PRIX TUZLE OSVOJIO COGO

Tuzla je bila domaćin 11. Savezne izložbe malih životinja Saveza F.Bi.H, a takođe i 5. Međunarodne izložbe malih životinja, kao i Grand Prix Tuzle – specijalizirane izložbe budimpeštanskih visokoletača u periodu od 1-3 prosinca 2006. u prostorijama srednje Mašinske škole. Osnovne karakteristike uzgoja u Bosni i Hercegovini odmah su bile vidljive i na ovoj izložbi a to znači da su prevladavale pasmine

prevrtača i letača, i to i domaćih pasmina, ali i iz drugih država. Najinteresantniji dio po meni bila je GRAND PRIX TUZLE - specijalizirana izložba a budimpeštanskih visokoletača. Tuzla je istinski centar uzgoja budimpeštanskih visokoletača i to više desetaka godina unazad. Ovdje se održavaju i brojna natjecanja u letu budimpeštanskih visokoletača, ne samo na domaćem planu nego se

održavaju utakmice i sa inozemnim protivnicima iz Mađarske (Budimpešta, Eger, Segedin), te iz Srbije (Sombor, Novi Sad, Subotica), te Kup Nacija (Bosna i Hercegovina, Mađarska, Srbija). Nije ni slučajno a ni rijetko da neko od uzgajatelja iz Tuzle bude i pobjednik u ovim utakmicama. Jednostavno budimpeštanski visokoletač je ovdje u Tuzli-kultni golub. Da, upravo su to bili

i razlozi da se organizira jedna GRAND PRIX izložba budimpeštanskom visokoletaču u čast Konkurenca primjerena za GRAND PRIX izložbu, golubovi iz Mađarske, Srbije i iz Bosne i Hercegovine njih oko 100

komada. Studio je sudac Adam Pletl gost iz Subotice. Domaćini su očekivali da će neko od njihovih brojnih izlagača osvojiti GRAND PRIX. Šampionski trofej neočekivano, pravedno i sasvim zasluženo osvojio je Amir Cogo

uzgajatelj iz Zenice. Njegova kolekcija golubova bila je najkvalitetnija, Amir nije nepoznato ime kao uzgajatelj budimpeštanskih visokoletača i ranije je već osvajao šampionske trofeje.

Kovač Ivica

Vrijedni organizatori iz Tuzle

Sudac Adam Pletl, gost iz Subotice

1. IZLOŽBA FAZANA I VODENE PERADI HRVATSKE

U suradnji udruge uzgajivača malih životinja iz Nedelišća i kluba uzgajatelja fazana i vodene peradi Hrvatske održaan je i 1. Izložba fazana i vodene peradi Hrvatske a sve u okviru izložbe Nedelišće 2006. Bilo je izloženo 114 komada životinja i to 86 fazana u 10 pasmina i 28 pataka u 5 pasmina od 16 uzgajatelja. Po prvi put na jednoj izložbi u Hrvatskoj našlo se toliko lijepih primjeraka fazan i vodene peradi. Pažnju posjetitelja plijenili su

šepureći se, lijepotani zlatnog fazana, žutozlatnog fazana, dijamantni fazan, kraljevski fazan, elliot fazan, nepalski fazan, srebrni fazan, sedlasti fazan, plavi fazan s ušima i tenebrasmus fazan, a i ptake us pokazivale svoju ljepotu, patuljasta patka (u divljoj i prugastojo boji), mandarinika, čileanska zviždra, zlatkrilna utva i patka trkačica. Šampionske titule po pasminama

osvojili su sljedeći uzgajivači: Zlatni fazan: Jalušić Vlado (Novo Selo Rok), Peharda Dragutin (Donje Ladanje), Mrkša Tihomir (Virovitica); Žutozlatni fazan: Zadravec Luka (Gornji Hraščan); Dijamantni fazan: Jalušić Vlado (Novo Selo Rok); Nepalski fazan: Zadravec Marijan (Gornji Hraščan); Srebrni fazan: Vrbanec Josip (Savsko Ves), Peharda Dragutin (Donje Ladanje); Plavi

Dijamantni fazan

fazan s ušima: Beram Boško (Belišće); Patuljasta patka: Zadravec Luka (Gornji Hraščan); Čileanska zviždara: Vujević Kazimir (Osijek); Patka trkačica: Zadravec Marijan (Gornji Hraščan).

Najljepši fazan izložbe; Plavi fazan s ušima - Beram Boško(Belišće).

IVICA ŠOLTIĆ

Patuljasta patka - prugasta

Srebrni fazan Josipa Vrbanca

Žutozlatni fazan Luke Zadračca

Patuljasta posavska kukmasta kokoš

Kao voditelj uzgoja posavske kukmaste kokoši na kojoj radim već punih osam godina, zainteresirao sam se i za istu patuljastu i prve primjerke dobivam prije tri godine od našeg člana gospodina vet. Svilića. Bile su to dvije patuljaste kokice, s kojima radim na daljnjoj selekciji kako bi naša posavska kukmasta kokoš dobila i svog patuljastog srodnika. Ove godine su bile i prvi puta prikazane na našoj 15. državnoj izložbi u Virovitici kao novi uzgoj, a upravo je napravljen i radni standard kako bi mogli dalje raditi na priznavanju patuljaste kukmaste kooši. Obzirom da se radi o zahtjevnom i obimnom poslu, pozivam sve zainteresirane uzbunjivače peradi

da se uključe u rad na stvaranju, odnosno usavršavanju patuljaste kukmaste kokoši, a ja sam voljan

pokloniti piliće i jaja za nasad ovih lijepih kokoši.

Josip Bertinovec

Posavske patuljaste kokoši na smotri u Dugom Selu

HERMELIN KUNIĆ HERMELIN / POLISH

1.	Tip i oblik tijela	20 bodova

1. Oblak tijela je zbijen, kratak, valjkastog oblika podjednako širokog sprijeda i straga. Noge su kratke i nježne. Rep također kratki i dobro stisnut uz tijelo. Ženke se po izgledu ne bi smjele razlikovati od mužjaka.

2. Ocjenjivanje težine:

kg	0,80	0,90	1,00 – 1,30	do 1,50
bodova	8	9	10	9

Težina mladih kunića:

mjeseci	1.	2.	3.	4.	5.	6.
kg	0,2	0,4	0,6	0,7	0,9	1,1

3. Krzno je kratko, gusto i nježno s laganim pokrovom.

4. Glava je u odnosu prema tijelu kuglastog oblika i velika, širokog čela i njuške. Oči su velike i jako se ističu.

Tabela ocjenjivanja širine čela:

MUŽJAK

ŽENKA

Širina (mm)	Bodova	Širina (mm)	Bodova
55	15	53	15
53	14,5	51	14,5
51	14	49	14
49	13,5	47	13,5
47	13	44	13
44	12,5	40	12,5
40	12	38	12
ispod 40	NO	ispod 38	NO

5. Uši su kratke, stoje usporedno i uspravno. Njihova idealna duljina je 5 do 6 cm.

Tabela ocjenjivanja duljine ušiju:

duljina (mm)	35	37	40	42	50	55	57	60	62	65	67	70	+70 -35
bodova	12	12,5	13	14	14,5	15	14,5	14	13,5	13	12,5	12	NO

6. Boja je bijela, oči crvene (albino) kod crvenookih ili svijetlo-plave kod plavookih kunića.

7. Vidi opće propise.

LAGANE GREŠKE: Nešto duža, uža ili šiljata glava. Mesnate, široko nošene ili šiljate, zajedno sastavljenе, loše obraštene ili roza prozirne uši. Vrat nešto duži.

TEŠKE GREŠKE: Odstupanje od patuljastog tipa, sasvim uska i dugačka glava. Vrlo tanke, gotovo bez dlake ili krupne i grube mesnate uši. Duljina ušiju preko 7 cm ili kraće od 3,5 cm. Vidi opće propise.

Bijeli angora kunić na izložbi u Celju

Bijeli ovnoliki kunić

Francuski srebrni kunić

Ovnoliki kunić

Japanski kunić

Bečki plavi kunić

KANARINCI BOJE - Oniksni kanarinci

Oniksna je najmlađa rasa kanarinaca boje, priznata tek nedavno na svjetskom prvenstvu u Portu (Španjolska) 2001. godine. Posljednjih godina se redovito pojavljuju na velikim izložbama, a u nas su prvi puta izloženi na VI ornitološkom prvenstvu dalmacije u Dubrovniku 2000. godine. Oniksna mutacija djeluje tako da dolazi do promjene boje, odnosno do takozvanog crnog zatamnjelog efekta koji se manifestira, prije svega, na glavi i vratu. Dolazi do maksimalne redukcije feomelanina, a na eumelanine djeluje tako da boja izgleda manje čista, dajući izgled čađavosti po čitavom tijelu. Taj učinak je najbolje uočljiv na glavi i vratu. U dobrih primjeraka na

potiljku se može uočiti zatamnjenje koje podsjeća na kapicu, po izgledu slično onome glavi i vratu Serius pusillus aako zanemarimo crvenu boju glave. Također su vidljive svijetle zone na perju trbuha i donjem dijelu prsa. Rožnati dijelovi, noge i nokti su nešto tamniji nego u klasičnih melaninskih kanarinaca. Oči su crne boje. Nasljeđivanje ove mutacije je recessivno i nije spolno vezano. Iako postoje u sve četiri melaninske serije, standardizirane su i ocjenjuju se samo tri serije oniksnih kanarinaca i to: crnosmeđa, ahatna i smeđa serija.

Izabelna serija se ne ocjenjuje. Ove ptice nalazimo u svim bojama, iako se na izložbama najčešće pojavljuju u crvenoj boji u kojoj daju najbolji tamni efekt, naročito u crnosmeđoj seriji.

Na jednoj izložbi ocjenjivao sam oniksne kanarince među kojima je bio i jedan recessivno bijeli crne serije. Iako nije bio posebno dobar izložbeni primjerak, na njemu su se najbolje mogle uočiti karakteristike melaninskog crteža, a ujedno i greške. Vjerojatno je i to jedan od razloga dominacije crvenih ptica. Na bijeloj ptici može se jasno analizirati melaninski crtež koji je usprkos oniksnom faktoru zadržao melaninski crtež dimenzija kao i u normala, koji se stapa u tamni plasti po cijelom tijelu, a koji je naročito izražen na glavi i vratu.

Oniksne ptice prvi put su se pojavile u leglu crnosmeđih kanarinaca. Po redoslijedu nastanka i priznavanja dobili su oznaku 8 po COM ključu.

Crnosmeđi oniksni kanarinci su najzastupljeniji na takmičenjima, a ujedno i najatraktivnije ptice

ove mutacije. Na ovim pticama je najbolje uočljiv crni melaninski crtež, koji je jasno vidljiv i na velikim letnim perima. Nijansa melaninske boje proteže se od klasične crne do tamnosive. U njih je jasno izraženo zatamnjenje na glavi i vratu, dobro uočljiva crna kapica koja obavija kljun i potiljak. Kljun, noge i nokti su tamne boje. U dobrih primjeraka melaninski crtež se treba jasno vidjeti osim na leđima, prsima i bokovima.

Najčešće greške su: slabiji melaninski crtež, loš kontrast melaninskog crteža i tamnog plića, nedostatak melanina na bokovima i prsima. U izuzetno loših primjeraka melaninske oznake su slične melaninskim oznakama opalnih, samo u predjelu glave se mogu jasnije iskazati oznake oniksne mutacije. Kljun, noge i nokti nisu tamne boje.

Ahatni oniksni kanarinci su takmičarske ptice. Na ovim pticama je jasno uočljiv crni melaninski crtež, koji je jasno vidljiv i na velikim letnim perima. Crtež je nešto uži nego u ptica crnosmeđe serije i nešto manje količine, osim na predjelu vrata i glave. Nijansa melaninske boje slično kao i u crnosmeđih, proteže se od klasične crne do tamnosive. U njih je jasno izraženo zatamnjenje na glavi i vratu, dobro uočljiva crna kapica koja obavija kljun i potiljak. Melaninske zone između melaninskog crteža su nešto svijetlijе. Kljun, noge i nokti su boje mesa. U dobrih primjeraka melaninski crtež se treba jasno vidjeti osim na leđima, na prsima i bokovima.

Najčešće greške su: slabiji melaninski crtež, loš kontrast melaninskog crteža i tamnog

plašta, nedostatak melanina na bokovima i prsima. U izuzetno loših primjeraka melaninske oznake su slične melaninskim oznakama opalnih, kao i u crnosmeđe serije

Smedji oniksni kanarinci su nešto manje zastupljeni na takmičenjima. Jasno je uočljiva smeđa boja plašta koja pokriva cijelo tijelo u obliku smeđe suho poprskane boje iz koje se jasno može razaznati smedji melaninski crtež, nešto izraženiji na glavi i vratu. Kljun, noge i nokti su boje mesa. Najčešće greške su nedostatak melaninskog crteža.

Izabelni oniksni kanarinci nisu takmičarske ptice. Dosta su slični izabelnim opalnim pticama. Za uzgajivanja boje i serije ptica. Nasljeđivanje je recessivno i nije spolno vezano pa treba pariti

kombinacije oniksni x oniksni, oniksni x nositelj oniksnog ili nositelj oniksnog x nositelj oniksnog. Zbog specifičnosti oniksnog faktora najveća greška u uzgoju je parenje oniksne mutacije s ostalim mutacijama. Iako su ptice oniksne mutacije u nas zastupljene svega u nekoliko uzgajatelja, mišljenja sam da u dogledno vrijeme neće pobuditi veće zanimanje.

Pretpostavljam da će u hibridizaciji ženke biti dosta atraktivne, naročito u kombinaciji s divljim pticama koje imaju jako izraženu melaninsku oznaku na glavi, jer će pridonijeti da i hibridi bolje ispolje tu oznaku na glavi. To je samo pretpostavka koju treba potvrditi praksom u uzgoju hibrida.

Ivan Ćubelić

Kos pripada porodici drozdova (Turdidae) kojih ima 5 podporodica sa 294 vrste, od kojih 23 kao gnjezdarice žive u Europi, a 5 vrsta dolazi prilikom selidbe kao zalutali gosti. Sve europske vrste, kao i slučajni gosti, pripadaju podporodici pravih drozdova. Među njima su i najbolji pjevači među pticama – slavuji. Kos je razmjerno dugonog, vitak, prilično velik,

šiljatog kljuna. (Gornji dio kljuna je na kraju malo zaobljen i svinut na dolje). Rep je na kraju ravan i kad ptica sjedi strši više ili manje daleko preko vrhova krila.

Većinom ili isključivo se hrani na tlu i jedna je od najčešćih europskih ptica. Mužjak je jedina potpuno crna ptica sa svijetlim narančasto žutim kljunom. Ženke su tamno smeđe, a mladi su smeđe riđi sa slabije ispjeganim prsim od ostalih drozdova i crnastog kljuna. Kos je vrlo živahnja pjevačica i kada se kreće šumom podsjeća na slavu. Po zemlji se kreće brzo i ne zadržava se dugo na jednom mjestu, a rep drži uzdignuto. Čula su mu veoma razvijena, dobro vidi, brzo osjeti neprijatelja i dobro primjećuje hranu. Rasprostranjen je u cijeloj Europi osim sjeverne Skandinavije, Finske, Rusije i

Islanda. Životni prostor su mu šume, šikare, vrtovi, gradski parkovi, a često je i u gradovima i selima. Nije suviše plašljiv i aktivan je cijeli dan. Kos se prehranjuje crvima, bobicama, voćem, insektima, puževima i mukušcima. Inače, u mnogim krajevima zemlje, a naročito južnim, kosovi se mogu vidjeti tijekom cijele zime i često se

Kos hrani mladunce

mogu vidjeti na ulicama i dvorištima gdje dolaze po hranu. Kos se gnijezdi u živicama, žbunju, bršljanu na kućama i na drveću. Gnijezdo pravi izvana grubo, a iznutra sa finim slojevima vlakana trave, ponekim listom, a osnova je izrađena od zemlje. Pari se od ožujka do srpnja. Ženka snese 4 do 6 jaja s malim hrđasto crvenim pjegama i prugama i na njima leži 13 do 14 dana poslije čega se izlegu mладunci. Mužjak i ženka zajedno se brinu o čučavcima koji nakon 15 dana napuštaju gnijezdo, ali ih roditelji hrane još 3 tjedna.

Pjesma kosa je veoma melodična i u noj prevladavaju tihе i melankolične melodije. Pjev im je obično glasan, a pjeva stojeći visoko u krošnjama.

Osobine mužjaka

Kljun: žuto narančast kod odraslog, tamno smeđe žut kod mладих prva godine.

Oči: Tamno smeđe.

Glava, leđa: crni.

Prsa: crna, mogućnost smeđih tragova kod mладих ptica iz južne Europe.

Bokovi, trbuh: crni.

Krila: crna, velika letna pera zagasito crna kod mладих prve godine.

Noge, prsti: tamno smeđe boje.

Nokti: crni.

Napomena: treba voditi računa da mладi kosovi mogu imati kljun koji postupno prelazi u žutu boju. To nije pogrešno, već naprotiv, to je tipična osobina mладih jedinki

Osobine ženke

Kljun: tamno smeđ kod mладих ženki, žuti tragovi u osnovi kljuna kod odraslih.

Oči: tamno smeđe.

Glava: plašt: pleća tamno smeđe ili tamno sive boje

Leđa, trtica, vrat, podrepak: crnasti.

Grlo: zagasito sivo ili svijetlo sivo

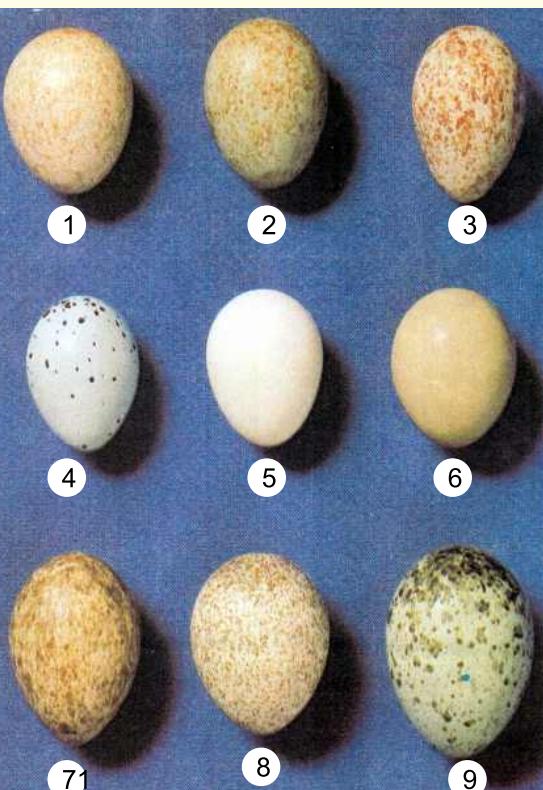
sa lijepo izrađenom tamno smeđom šarom

Klasični nedostaci mužjaka i ženki

- nepravilan očni krug kod mužjaka

- dvobojan kljun kod ženki
maksimalni promjer prstena: 4,5 mm

Zoran Dimitrijević

1. drozd crni, 28,6x21,0/9

2. drozd crni, 28,6x21,0/9

3. drozd bravanjak, 28,8x20,9/7

4. drozd cikelj, 27,3x20,4/6,5

5. čvorak, 29,60x21,1/7,1

6. šojka, 31,6x23,0/8

7. svraka, 34,1x24,2/9

8. svraka, 34,1x24,2/9

9. crna vrana, 43,5x30,1/19

Zlatoglava jandaja (*Aratinga jandaya*)

Zlatoglava jandaja živi u raznovrsnim staništima: savanama, palminim gajevima i vlažnim tropskim šumama sjeveroistočnog Brazila. Usto

posjećuju plantaže kokosa, farme i pašnjake. Prehranjuje se voćem, bobicama, mladicama biljaka, sjemenkama a ponekad dolijeću i na usjeve žitarica. Unatoč tome

što im je brojnost u nekim dijelovima prirodnog staništa smanjena, populacija je ipak stabilna i najbrojnija je od svih vrsta u rodu *Aratinga*. Poznate

su kao dobri letači i vješti penjači ali na tlu su slabo pokretljive. Mjerenje od vrha kljuna pa do kraja repa dugačke su 30 centimetara. Spolni dimorfizam nije izražen a postoji i velika varijabilnost u obojenosti na glavi, vratu i prsima.

Iz stručne literature doznajemo da je 1834. godine iz Brazila u London uvezeno nekoliko primjeraka tih ptica. Nakon prvog uspjela uzgoja u sužanjstvu 1891. godine u Engleskoj, zaredali su mnogi uspjesi širom svijeta, osobito u posljednjih 30 godina. No valja znati da nade za uzgoj, bez obzira na to što su se dobro aklimatizirale i postale otporne, nisu ni izdaleka tako velike kao u plosnatorepih australskih papiga (rod *Platycercus*, *Barnardius* i *Psephotus*).

Zahtijevaju velike letarke (voljere), napravljene od čvrste metalne konstrukcije jer svojim

snažnim kljunom nemilosrdno glođu sve drvene dijelove. Stoga moraju imati na raspolaganju dovoljno svježega granja i šiblja vrbe, ljeske, topole, lipe, jabuke ili drugih voćkarica, kako bi zadovoljile potrebu za glodanjem i pritom trošile nokte i kljun.

Premda se mogu uzgojiti i u manjoj letarki, optimalna veličina za jedan par trebala bi biti 1x2x3 metra. Gnjezde u kućicama 25x25 cm, visine 40 do 50 cm s ulaznim otvorom promjera 8 do 9 cm. U razmaku od 3 do 4 dana ženka nosi 3 do 5 bijelih jaja koja inkubira oko 26 dana. U početku sjedi sama a oko petnaestog dana pridružuje joj se i mužjak. Kad se izvale, mlađi su prekriveni nježnim žutim paperjem. Gnjezdo napuštaju u dobi u dobi od pedesetak dana, ali ih roditelji još dohranjuju oko dva tjedna. Spolno sazrijevaju u trećoj godini života, a u sužanjstvu nerijetko dožive dvadesetak godina. Iako se

u većim letarkama mogu uzgajati u kolonijama, bolji uzgojni rezultati postižu se ako se parovi drže samostalno.

Prilično su bučne ptice koje revno brane svoj teritorij, pri čemu kriješte, reže i kostriješe vratno perje, te su poput pravog psa čuvara spremne napasti nepoznata došljaka. Premda pri takvim susretima na prvi pogled djeluju agresivno i odbojno, zlatoglave jandaje mogu biti vrlo pitome i druželjubive ako se odmah predano bavimo njima. Kako su toploljubiva vrsta, u našem podneblju aklimatizirane ptice ne bi smjele prezimeti na temperaturi nižoj od 8 stupnjeva C , a one tek pristigle iz svog izvornog staništa zahtijevaju minimalno 20 stupnjeva C . U nas ih uspješno uzgaja Miljenko Maračić iz Kampora na otoku Rabu, tel. 051-776 551.

Darko Petanjek

UZGAJIVAČ ČISTOKRVNIH KUNIĆA I GOLUBOVA

HRVATSKI VELIKI BIJELO OPALJENI
I GOLUBOVA SISAČKIH PREVRTAČA

Nenad FILJAK

Pavla Radića 93
VIROVITICA
Mob.: 098/ 805-187

Branko Music

Uzgajatelj visoko kvalitetnih
zecolikih kunića s uvoznim
rasplodnim materijalom

Krstova 13
31000 OSLJEK
HRVATSKA
tel:+385 (031) 503-572
mob:091-503-3187
fax:031/ 503 - 914

Kos Zlatko

Prodajem zagrebačke
i bačke prevrtače

Hrasče
Hrasčanska 39 N. Zagreb
Mob. 091/535 89 45

• Papige – mlade pennantove rozele (P. elegans. Nigrescens) u crvenoj boji i višebojne rozele (P. eximius) u izvornoj boji prodajem. Tel: 091 536 1009

• Prodajem ukrasne fazane – plavoušate mikado, eliot, prelat ženke, dijamantne sedlaste itd. Zvonko Sušenka, tel: 031 381 214, mob: 091 723 7066

• Prodajem kingove vrhunske kvalitete (bijele, plave, dom. crvene), kao i kokoši hrvatice iz šampionskog jata. Josip Šimunović, D. Miholjac, tel: 031 631 075

• Prodajem tri para karijera , Pavin Vladimir, D. Miholjac, tel 031 632 669, mob: 098 412 906.

• Prodajem plave engleske gušane (5-6 pari) vrhunske kvalitete i vukovarske kokošate golubove, Zlatko Menges, Vukovar, Mob: 098/253-212

• Prodajem ovnolike kuniće, uvoz Njemačka, tel: 01 2881 342 i 098 863 022, Benci Miro, Dječja 25, Ivanić Grad.

• Kupujem fazana himalajskog monala (glanc) ponude na tel: 098 438 237

• Prodajem 5 pari plavih, 2 para bijelih i 2 para žutih engleskih gušana. Zlatko Menges, Vukovar, tel: 098 253 212 .

• Uzgajam i prodajem - golubove: pomeranske gušane plave i špricane, zagrebačke prevrtače bijele i srušaste. Perad: posavska kukmasta kokoš, jaja šaljem poštom. Kuniće: orijaške šarce i divlje kuniće. Josip Bertinovec, Lonjica 313., tel: 01 2724 100.

• Prodajem brnske gušane crne, plave i žute. Paunaše bijele, crne i crno štitaste Vrbanić Mate, Ludbreg, tel: 042 815 070, mob: 095 818 6434

• Prodajem tijekom cijele godine brodske prevrtače i svim bojama i bačke prevrtače u bijeloj boji, Marko Kutlić, Zagrebačka 33, Ivaničko Graberje, Mob: 091/113-26-98

• Prodajem tijekom cijele godine, perikere u svim bojama, Tel. 031/632-669, Mob: 098/412-906, Pavin